

SCIENCE IS FUN

3/2004

POTENSSI

Sisältö

- 4 Pääkirjoitus
- 5 Puheenjohtajalta
- 6 Kesätöissä laitoksella
- 8 Pilttejä, pilttejä
- 31 Erään piltin tarina
- 32 Oodeja Deltalle
- 34 Delta on the Road:
Kauppakadun Appro
- 36 Synnyttikö sattuma elämän?
- 38 J-P goes Hong Kong
- 41 Elokuva-arvostelu:
Kolmas aalto
- 44 Suuri syyskisa
- 45 Syksyn tapahtumia
- 46 Ristikko
- 48 Ioni-Joni

POTENSSI

Toimitus

Päätoimittaja Maria Uotinen

Toimituspäällikkö Martti Kaasalainen

Avustajat

Ari Heino
Anna Heinonen
Matti Irjala
Ville Junnila
Jarmo Kallunki
J-P Keskinen
Jouni Saari
Joonas Saario
Tuutorit

Valokuvat

Markus Battarbee
Martti Kaasalainen
J-P Keskinen
Eero Louhenperä
Joonas Saario

Ristikko

Pauliina Niemi

Kansi

Yliopiston mäellä
Martti Kaasalainen

Ota yhteyttä

potenssi@utu.fi

Levikki

350 kappaletta

Monistus

Digipaino

Julkaisija

*Turun yliopiston matemaattisten ja fysiikaalisten
tieteiden opiskelijoiden yhdistys Delta ry*

Postiosoite

Delta
Fysiikan laitos,
20014 TURUN YLIOPISTO

Puhelin

(02) 333 5079

Sähköposti

delta@utu.fi

Www

org.utu.fi/tyyala/delta/

Tili

Nordea 220518-20106

Pääkirjoitus

Piltejä, piltejä, piltejä... Olen viimeisen kahden vuorokauden kuluessa tutustunut 127 uuteen pilttiin lehteä tehdessäni. Eipä siihen kai voi muuta todeta kuin, että hauska tavata minunkin puolestani! Toivottavasti kaikilla on ollut mukava syksyn aloitus.

Yllä oleva teema onkin saanut lehden paisumaan ennätyskellisiin mittoihin. Mutta älkää peljätkö, tämä tuskin tulee tavaksi. Pilttien lisäksi tästä numerosta löytyy kahden matematiikan harjoittelijan kesäisiä tunnelmia sekä professori Matti Leisolan haastattelu, jonka saimme ainejärjestön ulkopuoliselta avustajalta. Lehden lopussa on taas lista tulevista tapahtumista. Syksyämme piristävät ainakin biletyt, kulttuuri teatterin muodossa sekä ekskursion Jyväskylään.

Viihdetarjontaa onkin syytä kunnioittaa, sillä luultavasti itse kukin joutuu viettämään pitkiä iltoja tenttikirjojen seurassa ja tekemään loputtomalta tuntuvan määrän demoja. Esseet ja tutkielmat vaativat monta yötä, joiden aikana aistit turtuvat tietokoneen huristessa ja näytön hohtaessa sinistä valoaan. Todennäköisesti jätämme väliin tusinan aamu- tai mikä ettei iltapäiväluentojakin, kun sää on ankea ja on niin pimeää, ettei huvita nousta sängystä. Mutta onneksi päivien ja iltojen synkkyyttä voi juhlimisen lisäksi lievittää kynttilöillä. Senpä takia haluankin muistuttaa kaikkia, että tulen kanssa ei sitten leikitä. Lämmintä syystunnelmaa kaikille!

Maria Uotinen
Päätoimittaja
makauo@utu.fi

Puheenjohtajalta

Let's come together

Kuten osa varmasti jo tietää, Turun Yliopiston matemaattis-luonnontieteellisen tiedekunnan ainejärjestöt ovat lyöneet kykynsä yhteen, ja tuloksena on piakkoin perustettava yhteistyö- ja etujärjestö. Tämä järjestö tulee vastaamaan tiedekuntatason opiskelijatoiminnasta. Esimerkkeinä tästä ovat tällä hetkellä mm. syys- ja vappustartti, VOO sekä tiedekuntaneuvoston opiskelijajäsenten nimeäminen. Pyrkimyksenä on luoda taho, jonka kautta ainejärjestöjen hallitukset voivat nykyistä tehokkaammin luoda kontakteja toisiinsa ja kehittää poikkiteollista toimintaa. Tämä kaikki palvelee tietysti viime kädessä yksittäistä opiskelijaa ja keventää ainejärjestöjen hallitusten työtaakkaa. Tästä yhdistyksestä tulemme kuulemaan lisää!

Suuresta maailmasta voimmekin palata takaisin Deltan syksyyn. On ollut todella ilo seurata uusien opiskelijoiden asettumista omaan akateemiseen lokeroonsa yliopistoelämän kierteissä. En ole voinut olla kuin ylpeä oman järjestöni puolesta katsellessani uusien pilttien alusta asti aktiivista otetta asioihin. Tästä myös tuutoreille pisteet kotiin, sillä teidän työenne heijastuu suoraan pilttien edesottamuksiin. Muistakaa aktiivisuus myös marraskuussa pidettävän Delta ry:n sääntömääräisen syyskokouksen kohdalla. Kokous on kaikille jäsenille avoin, ja vuoden 2005 hallitus valitaan ko. tilaisuudessa. Ehdolle voi asettua kuka tahansa Deltan jäsen. Kahden vuoden hallituskokemuksella voin lämpimästi suositella hallitusnakkia jokaiselle!

Kannattaa muistaa, että tietoisuus omasta ainejärjestöstään ja sen vaikutusmahdollisuuksista ei ole jäsenelle velvollisuus vaan oikeus.

Näillä sanoilla lopettelen toiseksi viimeisen pj-palstani ja toivotan oikein hyvää syksyn jatkoa kaikille!

Rock'n'roll

Matti Irjala
Hallituksen puheenjohtaja
majuir@utu.fi

Kesätöissä laitoksella

Viime numerossa fysiikan laitoksen kesäharjoittelijat kertoivat kuluneesta kesästään. Nyt on matemaatikkojen vuoro. Kesän töitä paiskivat Ari Heino ja Ville Junnila.

Ari

Sattumien summa oli, että ajauin kesäharjoittelijaksi matematiikan laitokselle. Hakemusta en olisi varmaankaan jättänyt ilman eräiden henkilöiden myötävaikutusta, siitä kiitos heille... Ja sen hakemuksenkin jätin viimeisenä jättöpäivänä. Vähän aikaa kului, ja sähköpostiin tuli ilmoitus, että en ollut saanut paikkaa. Jaahas. Mitäköhän sitten kehittäisi kesäpäivien ratoksi? Kauan ei tarvinnut onneksi mieltä, sillä sain puhelun professori Matti Vuoriselta, joka kysyi olisinko vielä kiinnostunut harjoittelupaikasta. Totta kai olin, joten sovimme tapaamisen, ja ei aikaakaan, kun olin varmistanut paikan itselleni. Siinä vaiheessa en tarkkaan vielä edes tiennyt, mitä työ pitäisi sisällään, mutta mitäs pienistä.

Ensimmäinen työni oli kirjoittaa LaTeXilla funktioteorian demotehtävien malliratkaisut. Tehtävää ei paljon helpottanut se, etten ollut juurikaan LaTeXia käyttänyt... Sen verran ehdin harjoitella, että kirjoitin ensimmäisen aineeni uusiksi LaTeXilla. Alunperin kun tein sen Wordilla (tässä vaiheessa allekirjoittaneen saisi teloittaa). Homma hoitui muutamassa viikossa toisen käden selatessa LaTeX-opasta ja toisen raapiessa päätä. Tekstin sekaan piti vielä kehittää kuvat, ja niidenkin kanssa kikkaillessa kului tovi. Välillä alkoi työ maistua puulta, mutta valmista tuli.

Lopun aikaa painiskelin java-kielen maailmassa. Aluksi tein muutamia appletteja, joiden kanssa tulevat funktioteorian opiskelijat saavat mahdol-

lisesti leikkiä. Sitten tein Helsingin yliopistossa pidettävän kurssin “Numeeriset menetelmät ja C-kieli” demotehtäviä java-kielillä. Työn tarkoituksena oli tutkia, miten java-kieli soveltuu matemaattiseen käyttöön, esimerkiksi lineaarialgebran sovelluksiin. Apua sain erään toisen opiskelijan aikanaan tekemästä samanlaisesta työstä ja internetistä. Sieltä löytyikin yllättävän paljon aiheeseen liittyvää tavaraa,

mutta usein tieto oli kyllä kiven alla. Huomasi, ettei jaa pahemmin suosita matemaattisissa tehtävissä. Tämän aiheen tiimoilta tulee gradunikin joskus valmistumaan, joten ei tässä siitä sen enempiä.

Kaiken kaikkiaan harjoittelujakso matematiikan laitoksella oli mukava kokemus.

Parina kesänä kellokorttiorjuuteen ja muihin mieltä ylentäviin kokemuksiin tottuneelle tämä kesä toi kaivattua vaihtelua. Kukaan ei puuskuttanut niskan takana, töitä sai tehdä omaan tahtiin ja itsenäisesti omia aivoja käyttäen. Sateinen kesä ei kauheasti haitannut, täältä tietokoneen takaa kun hädin tuskin näkee edes ulos. Kokopäiväiseen tietokoneen kanssa touhuamiseen kesti vähän aikaa tottua, silmät olivat usein melkoisen väsyneet työpäivän jälkeen eikä kipeältä hiiriranteeltakaan voinut välttyä.

Suosittelen kuitenkin harjoittelupaikan hakua kaikille, jotka sitä edes harkitsevat. Kyllä se aina toimettoman löhöilyn hiekkarannalla voittaa! (Ja tässä vaiheessa, jos lukija on tosikko, allekirjoittaneen saa teloittaa, ellei sitä ole jo tehty.)

Kesäharjoittelijana matematiikan laitoksella - tiukkaa puurtamista vai rentoa työtä?

Ville

Tietoteknisen matematiikan laboratorio tarjosi viime kesänä opiskelijoille kaksi harjoittelupaikkaa, joissa kummassakin oli mahdollisuus tehdä gradutasoinen tutkimus. Tutkimusten aiheista toinen oli koodausteoriasta ja toinen kryptografiasta. Itselleni valikoitui kryptografiaan liittyvä aihe. Tarkemmin sanottuna aiheena oli julkisen avaimen kryptosysteemi, jonka turvallisuus perustui toisen asteen yhtälöryhmien ratkaisemisen vaikeuteen. Aloitin kyseiseen kryptosysteemiin tutustumisen jo keväällä pitämällä esityksen aiheesta kryptografian seminaarissa. Varsinaisen harjoittelun aloitin kuitenkin vasta kesäkuun alussa.

Kesäkuun ensimmäiset viikot kuluivat lähinnä aineistoa keräillessä ja siihen tutustuessa. Välillä alkoi jo epätoivo hiipiä mieleen, sillä internetin ihmeellinen maailma vaikutti tarjoavan aiheeseen liittyviä tai ainakin sitä läheisesti sivuavia artikkeleita lähes loputtoman määrän. Vähitellen asiat kuitenkin

alkoivat kirkastua, ja irrallisista artikkeleista muodostui edes etäisesti looginen kokonaisuus. Alustavan rungon muodostuttua aloin kirjoittaa itse raporttia, jonka parissa sain mukavasti kulumaan koko loppukesän.

Suurin osa kesäpäivistä kului siis sisällä näppäimistöä naputellessa. Onnekseni kesä tarjosi vain muutamia kauniita ja helteisiä päiviä, joten sisällä istuminen ja tietokoneruudun väijyminen ei muodostunut ylitsepäsemättömän puuduttavaksi. Myös pitkät ruoka- ja kahvitunnit tauottivat sopivasti päiviä. Kesäharjoittelijoiden ei tarvinnut edes toimia kahvinkeitäjinä, sillä tämäkin tehtävä oli sisällytetty ahkerien kanslistien monipuoliseen toimenkuvaan.

Kesä sujui siis melko rattaosasti. Työstä sai rahallisen korvauksen, ja lisäksi myös gradu valmistui. Tai ainakin se on enää pientä hiomista vaille valmis.

VAISALA

www.vaisala.com

PULTIT

2004

Tähdet Ovat Syttyneet eli

JARMON koulukunta:

Tehtävä: Tunne itsesi.

- 1.) Nimeni on...
- 2.) Kotini oli ennen...
- 3.) Tunnistat minut...
- 4.) Osaan ja pidän...
- 5.) Taideteoksena olisin...
- 6.) Ei näin:
- 7.) Millainen oli isä-äiti-suhteesi?
- 8.) Elämäsi tarkoitus?
- 9.) Mihin kuolet?
- 10.) Motto?
- 11.) Epilogi:
- 12.) Tutorin kommentti:

Sigmund

- 1.) Oskari Lahtinen.
- 2.) Turkkusessa.
- 3.) tennareistani ja "blondikäkkäräpäärisuparta" -lookista.
- 4.) soittamalla kitaraa voi kutistaa kalloja (feat. Eppu N.).
- 5.) Edgar Munchin "Huuto".
- 6.) Osaan ulkoa yli 200 jaksoa Simpsonsia.
- 7.) Kyseenalainen.
- 8.) Selvittää se.
- 9.) En ainakaan rintamalla.
- 10.) Meni jo.
- 11.) Nössöt käyttää kypärää... ;)
- 12.) Väite: Osku on viisas. Tod: vaihtoi psykan matikkaan. MOT. Lukee jo aineopintoja... Pidemmällä ku minä. Eikun...

Ikaros

- 1.) Teemu Ojansivu.
- 2.) Tyrvää.
- 3.) ku m'oon Yellow Smart Superman in Black.
- 4.) osaan ajaa autoa ilman käsiä; Viru Valge.
- 5.) King Crimsonin "Happy with what you have to be happy with".
- 6.) Kävin Nokian herätysliikkeen kokouksessa.
- 7.) Riittoisa.
- 8.) Faust.
- 9.) Auto lähti jaloista.
- 10.) ks. kohta 5
- 11.) Mies jollaista ei rahalla saa... ;)
- 12.) Juo paremmin Viru Valgeaa ku minä... Darn! Tästä pojasta tulis loistava bilehile. Piste.

Alta pois!

- 1.) Mari Saarinen.
- 2.) Espoo.
- 3.) helposti: sliippalettiyhymyamaanallepuh, ja vielä kleptomaanikko.
- 4.) Osaan kähertää ja pidän häröilystä.
- 5.) Pelle Hermannin tunnari.
- 6.) Pidän lämpimästä kaljasta.
- 7.) Häiriintynyt.
- 8.) Kippis ja kulaus.
- 9.) En mihinkään.
- 10.) Kivusta nautintoon on vain tuopillinen.
- 11.) Turn on, tune in, drop out. Kukkaismatemaa-tikko. "Markuksella on hyvä kroppa."
- 12.) Tähän ei liene lisättävää: Mari jos kuka on pääs-syt opiskelijaelämän ytimeen. ;)

Jäätävä

- 1.) Maija Sjövall.
- 2.) Pori.
- 3.) ... Aidon tunnistaa.
- 4.) Osaan tarjota. Eipä muuta...
- 5.) tikkataulu.
- 6.) Tähti-Samuli ja minä *piip* Startissa ja sit *piip* ja lopulta *piip*.
- 7.) Ei nyt liikoja paljastella...
- 8.) Raha, viina ja *piip*.
- 9.) Liikasaantiin.
- 10.) Tukka hyvin, kaikki hyvin.
- 11.) Omistaa porvaritölliötimen. "Teil tais olla aika kivaa viime yönä?" Disco Ensemble rokkaa tykim-min.
- 12.) Ööh... Ei julkaisukelpoista materiaalia...

Lätkä

- 1.) Timo Lindroos.
- 2.) Turku.
- 3.) luomublondiudestani. (Toim. huom.: ilmetty David Hasselhoff.)
- 4.) Olen uskovainen urheilupervo ja vielä miniteek-kari.
- 5.) Stanley Cup -pokaali
- 6.) En ole käynyt lukiota.
- 7.) Syntisen läheinen.
- 8.) Tahdon päättää, mihin mennä kuoleman jälkeen.
- 9.) Lyön pääni avaruusluotaimeen.
- 10.) Only dead fish go with the flow.
- 11.) Joh 3:16. Rakastui ensisilmäyksellä yliopis-toon. ;)

12.) Jospa vain kaikilla olisi Timpan opiskelumotiivaatio... Aito, puhdas matemaatikko.

Myöhä

- 1.) Annika Backlund.
- 2.) Lohja.
- 3.) varmasti: Tanja Karpela.
- 4.) laulaa; "taiteellisuudesta".
- 5.) Mona Lisa.
- 6.) Olin taannoin ruotsinopettajana.
- 7.) "Kohtalainen."
- 8.) Tyydyttää ihmisiä.
- 9.) Homehdun pinkkiin asuntooni.
- 10.) Pidä huolta kaverista.
- 11.) Iskä on matemaatikko. Kämpässä pitsiverhot ja todellakin pinkit seinät. Aika iloinen talo siis.
- 12.) Ihailtavan elegantti. Jos joskus pääsee linnan-

juhliin, niin Annika on varma kavaljeeri. :)

Naama

- 1.) Ville Karvonen.
- 2.) Somero.
- 3.) seksikkään söpöstä "punapäinen hymypoika" -lookista.
- 4.) tanssia tequilan voimalla.
- 5.) Hymypoikapatsas.
- 6.) No comments. (Toimitus arvelee tuparien liittyvän asiaan.)
- 7.) Normittunut.
- 8.) Kunnan kansalainen.
- 9.) Rintamalla. (Toim. huom.: Intti kutsuu tammi-kuussa.)
- 10.) Naura ja maailma nauraa kanssasi.
- 11.) Luopio. Aina töissä... :(Kaivataan illanvietois-

sa.

12.) Samaa mieltä.

Julia

- 1.) Terhi Laakio.
- 2.) Kaarina.
- 3.) koska olen älykäs blondi. (!!!)
- 4.) pianon soitosta, harlekiineista ja italiaanoista.
- 5.) Piano.
- 6.) Romeo asuu Italiassa.
- 7.) Läheinen, ellei peräti intiimi.
- 8.) Tahdon Italiaan italiaanoni luo.
- 9.) Lento-onnettomuudessa.
- 10.) Ei se ota jos ei annakaan.
- 11.) Terhi on aina jossain. Idoli on Hercule Poirot.
- 12.) Terhi on aina hukassa. :(Puolihumanistisia harastuksia; lukee italiaa. Syykin tosin selvisi.

Lande

- 1.) Hanna-Maija Valjanen.
- 2.) Laitila.
- 3.) pitkistä, söpöistä, suorista hiuksista. Ja farmari-tyylistä.
- 4.) ihmeellisistä köksän lahjoistani.
- 5.) Pähkinänsärkijä.
- 6.) Osaan laskea.
- 7.) Hyvä.
- 8.) Saada aikaan enemmän hyvää kuin pahaa.
- 9.) Hanna-Maija on ainut tästä jengistä, joka elää mummoksi saakka.
- 10.) Elä ja anna toisten elää.
- 11.) Vain yksi sana: Kismet.
- 12.) Asuu mun yläkerrassa. Pelottavaa... Kuulukoohan Masan "laulu" sinne saakka?

Mini

- 1.) Johanna Lindblad
- 2.) Perniö
- 3.) koska olen valloittava pieni suklaasilmä. (Toim. huom.: Aivan ihanat hymykuopat!!)
- 4.) kivoista asioista. ;)
- 5.) Fiat Uno.
- 6.) Kävin Antti Tuiskun konsertissa.
- 7.) Kieroutunut.
- 8.) Varamaja; jos sitä ei muualta löydy. (T. Mari)
- 9.) "Ratsastusonnettomuus."
- 10.) Koolla ei ole väliä, vaan persoonallisuudella.
- 11.) Mahtava kulkuneuvo. Villiintyy kiihotettaessa.
- 12.) Ööh... No comments.

Raita

- 1.) Pyry Hallamaa
- 2.) En ole mistään kotoisin.
- 3.) koska olen epäsiisti, omalaatuinen, luomurasta

ja käytän marimekon kamaa.

- 4.) Philosophica perennis.
- 5.) Kari Peitsamon koko tuotanto.
- 6.) Olen feministi ja omistan kaksi hametta.
- 7.) Se tavallinen tarina.
- 8.) Löytää itsensä.
- 9.) Epämääräisissä olosuhteissa.
- 10.) Peace, hate and understanding.
- 11.) Mamma betalar mina byxor. (<http://goat.cx>)
- 12.) Pyry tietää kuviot, koska on jo toista kertaa pilttinä. Ks. Potenssi 3/2002. Se on... köh, köh... tarpeeksi kattava kuvaus.

PePe

- 1.) Tiina Willberg.
- 2.) Lahti.
- 3.) lättähätusta ja kovaäänisyydestäni, jos "luentokänni-demokratia" ei sano mitään.
- 4.) Olen koulutukseltani henkivartija, pidän Antti Tuiskusta, isosta H:sta, kaljasta ja pilkkihaalareista.
- 5.) Guntherin Ding Dong Song
- 6.) Iskin fyysikon (micko) DooMista. Se on ihku! (Toim. huom.: !!!)
- 7.) Näkynee päälle päin...
- 8.) Antaa fyysiko(i)lle tavaraa.
- 9.) Tämä selvä: alkoholimyrkystys.
- 10.) Elämä on ihmisen parasta aikaa.
- 11.) Seukkaa sivarin kans, intin käyny ja kaikki...
- 12.) Niin noh... Kuten Markus Kajo sanoisi: voi voi. Tiinasta tulee vielä loistava opiskelija... :)

Jallu-Nallukka a.k.a tutor

- 1.) Jarmo Kallunki.
- 2.) Rovaniemi.
- 3.) koska huudan kuin palosireeni ja mun pitäisi kammata naamani. "Jokapaikan höylä"...
- 4.) Osaan katsoa kahteen suuntaan yhtä aikaa. (Saaremaa se on ihmeellistä...)
- 5.) Frenkien Chandler.
- 6.) Ei todellakaan näin: puolihumanisti, joka on auttamattomasti lätkässä omaan pilttiinsä.
- 7.) Epämääräinen, mutta suhde siskoon arveluttava.
- 8.) Aatun Amiraali-merkki.
- 9.) Syöpään.
- 10.) Rakkaus läheisiin on viisauden alku.
- 11.) Deltalla on hyvä nukkuu ja "nukkuu". "Piltit ei juo tutoria pöydän alle... *kuorsausta*..." "Ai niin, kannattaa tulla!"
- 12.) Kumma tapaus

Tässä Pekan tutorryhmän näkemys rakkaasta tutoristaan:

Pekka "Korpisoturi" Kalliokorpi on ensimmäistä kertaa tutoroimassa, vaikka on jo kolmannen vuoden fysiikan opiskelija. Koska Pekan oma tutor leppuili hommissaan, on tämä Pekankin ensiesiintymisen Pilttikronikassa. Pekka on hoitanut hommansa tutorina erittäin hyvin, vaikka hyvänä esimerkkinä toimiminen on jäänyt vähän vähemmälle. Hän nimittäin valitsee useimmiten kahvit Deltalla luentojen sijaan.

Pekka harrastaa kaikenlaista äänentoistoon liittyvää asiaa ja kaikenlaista painokelvotonta, mm. pumppuja. Pekan lisänimi kuuluu olemaan pervo-Pekka. Meille viattomille pilteille nimen sisältö ei kokonaisuudessaan olekaan vielä selvinnyt, vaikka joitain pieniä viitteitä asian taholta on tullut huomatuksi. Hän on kova bilemies, joka puhuu lähes kaikesta maan ja taivaan väliltä. Pekka on siinä mielessä poikkeus, että hän ei juo olutta, vaan pitäytyy siiderissä ja viineissä.

Pekka on loistava tutor, joka on nähnyt vai-vaa pilttiensä eteen. Opiskelumaailmaan tutustuminen on sujunut Pekan, oman "mammanne" johdatuksella helposti, onhan Pekka opettanut piltejä mm. luistamaan luennoilta ja saapumaan toimistolle reilusti etuajassa, jotta ehtii lukea päivän Turkkarin ja uusimman Aku Ankan...

PEKAN pienokaiset:

Jukantupa Pekka

Pekka tulee jostain Lapista alunperin, mutta hän on asunut Turussa jo monta vuotta. Hän on kovan luokan demojentekijä, joka ratkaisee myös pahimmat tehtävät. Hänet tunnistaa rauhallisesta kävelystä kohti luentosaleja ja muuten rauhallisesta olemuksesta, opettamissuunnitelmat eivät siis ole yllätys. Hänet löytää myös Ville X 2 kanssa istumasta Myssystä kahveelta.

Lempiäinen Pekko

On se sentään hyvä, että joukkoomme on eksynyt muutama tosissaan opiskeleva, Pekko on siis tutor-

porukan aivot. Puhuu vähän mutta täyttää "asiaa". Hän ei niinkään välitä opiskelun oheistoiminnasta ja uskalsi jopa jättää haalarit tilaamatta. Ilman Pekkoa koko porukka joutuisi mömmön tenttiin ja se olisi kovin ikävää!!!

Mustonen Paula

Paulalla on kiva pieni itsemurhakämpä ty:n asuntolassa. Tämän fiksun ja filmaattisen opiskelijatyttösen tunnistaa iloisesta olemuksesta. Hän on kiinnostunut sekä opiskelusta, että biletarjonnasta. Hänet voikin yllättää tarkastelemasta ilmoitustauluilta uusinta bileilmoitusta.

Päivärinne Rosita

Meidän ryhmän prinsessa, Rosita, on kaukaa, aina-kin tarpeeksi kaukaa ollakseen ulkopaikkakuntalainen. Sieltä Merimaskun metsistä joutuu joka aamu vääntäytymään Turkuun asti, ja siinä matkassa menee kauan. Rositalla on myös hassunniminen pikusisko, joka kuljettaa Rositaa kaikkialle, niin bileisiin kuin kaupunkiinkin. Opettajaksi tähtäävän neidon voi tavata aivan varmasti opiskelijabileistä, koska hän on aktiivijäsen jokaisessa biletahtumassa... Taskulämmin piltti tiedetään suureksi herkuksi.

Saario Joonas

Oman pienen viinanhajuisen ja lähes aina krapulaisen Joonaksemme voi satunnaisesti bongata juoksemassa alastomana pitkin yliopistonmäkeä, kaikkien suihkulähteiden kannattaakin olla varovaisia, kun Joonas on lähistöllä... Joonas unelmoi suuresta pirtupullostasta, josta ei koskaan tavara loppuisi kesken, selvä BFPA siis. Pilttiviestin jälkeen TYY:n saunatiloissa saimme nähdä Joonaksen sisäisen minän. Joonas paljastui kuitenkin erittäin mukavaksi henkilöksi, joka osaa pitää hauskaa tilanteessa kuin tilanteessa. Positiivinen elämänsänsä tuskin järkkyy, vaikka tammikuussa odottavat armeijan harmaat.

Salo Jouko

Porvari-Jouko ei kuulu tavis-opiskelijoiden kastiin tai ainakin hän on harvoista läppäriään aina mukanaan (kylmälaukussa!?) kuljettavista opiskelijoista. Homma menee usein "ihan reisille", mutta siitä huolimatta Jouko jaksaa koluta lähes kaikissa bileissä ja jopa useimmilla luennoilla. Elementissään Jouko on laskuvarjohyppyseuran "Älä tee näin" -videon päätähtenä. => Tuleva tähtitieteilijä, joka säteilee ympärilleen positiivista energiaa.

Tuuli Elina

Pikkuruinen Elina on eräs ryhmämme Aivoista. Hän jopa tajuaa tehtävät ja asiat ja osaa ratkaista ne. Demotunnin lähestyessä hänen seuransa siis ei varmasti ole huono vaihtoehto. Muut ovat saaneet tutustua hänen himoonsa, Othello-peliin... Hän

kuuluu myös leiriin, jolla on AINA reppu täynnä eväitä. Jollei reppussa ole keksejä, on siellä ainakin muutama Piltti tai pulla tai mustikkapiirakka tai... n+1.

Yli-Kaila Maarit

Maarit on sitkeä sissi. Hän on asunnon puutteessa hoitanut opiskelunsa Laitilan kylästä, joka sijaitsee noin 60 km Turusta pohjoiseen. Tähän on kuitenkin tulossa muutos, sillä Maaritkin sai solu-kolon Halisista. Hänet tunnistaa kestopöytä, joka ei hyydy kinkkisessä tilanteessa. Taskulämmin jogurtti maistuu!

Pohjalainen Sanni

Sanni on Laitilasta kotoisin oleva nuori nainen, jolla on pitkät vaaleahkot hiukset ja hauska hymy. Sanni on oikeasti tullut yliopistoon opiskelemaan, edes Tietotekniikan ja ohjelmoinnin alkeet eivät ole hänelle liikaa. Hän on melko hiljaista sorttia, mutta juttelee mielellään enemmänkin koirastaan Veerasta. Tie fysiikan laitokselle kävi pääsykokeiden kautta.

Viitanen Ville

Ryhmän toinen Ville on ryhmän toinen hullu mies Huittisista, mutta nykyään hän asuu ylioppilaskylässä itsemurhayksiossä, josta hän suunnistaa posankkaa morjestaen joka aamu yliopistolle. Ville on myös aina valmis neuvomaan heikomman älykkyyden omaavia ryhmäläisiä demoissa tarpeeksi hitaasti. Hän ei turhia jorise mutta läppää heittäessään heittää vain hyvää läppää.

Alava Ville

Toinenkin Ville pitää joskus sanaisen arkkunsa tiukasti lukittuna, mutta on aina valmis availemaan sitä kuitaillaan muille sopivissa tilanteissa. Ville on ottanut varaslähdön opiskelijaelämään - nyt ollaan jo toisella kierroksella. Ainakin osa bileyksistä on jo bilettetty, ja hän osaa keskittyä, öö, olennaiseen? eli opiskeluun. Mukava tyyppi, joka käsittämättömästi jaksaa pysyä hereillä myös kuivimmillakin tunneilla. (Tai osaa nukkua silmät auki.)

LEILAN lapsukaiset:

Etsintäkuulutamme palkkiota vastaan:

Jussi "Invisible man" Nygren

Tuntomerkit: Vaalea Sherlock Holmes -hattuinen lökäpöksy (ei kuvassa)

Nähty viimeksi: Kemian työturvallisuus -kurssin luennolla kaksi viikkoa sitten

Saattaa olla vaarallinen (myös itselleen). Halutaan elävänä tai nykyisessä tilassaan.

Rikostoverit:

Johanna "Björk" Koiranen

Perusturkulainen larppaaja tuli fysiikkaan jäädäkseen laulutaidoistaan ja käyrätorvestaan huolimatta. Historianopettajien tytär yrittää välttää huma-

nismia kaikin keinoin. "This world is no fun."

Jaakko "Jazz" Lehtinen

Tulevaisuus: ydinfyysikko ammatiltaan, työkseen soittaa heviändissä. Treenikämpällä maistuu akkuhappo tai perinteisesti kalja. "Kuka antoi luvan tyriä?"

Kimmo "Sasi" Luoma

Jyväskylän suuri pieni mies. Leppoisa reikäpallolija tuli Turkuun susia pakoon. Tämä runosielu on todellinen harvinaisuus fysiikanopiskelijoiden keskuudessa.

Jouko "Nakukaraoken SM III" Lång

Wannabe-turkulainen Kankaanpäästä tuli lukemaan

fysiikkaa, koska yllä mainittu ura oli yhden illan juttu. Pitkän Joukon perään kysellään yhä.. "Turku - Suomen genitaalialue"

Anna "Pakarinen" Saarinen

Sydämeiltään raisiolainen truckikuski fyysikoitui tavoitteenaan kumota suhteellisuusteoria. Nobelin jälkeen Anna aikoo panostaa seuraaviin Idols-karsintoihin. "Einstein oli pelkkä pelle."

Hanna "Jesus Freak" Sorri

Hanna on avannut ovia Eino Grönille. Hannan suosikkeja ovat lääkis, surffailu ja raumalais-porilaisvitsit. Tämä ikipirteä fyysikonalku jaksaa käydä luennoilla ja jakaa asuntonsa matemaattikkokämpin kanssa, ajatella!

Anna-Stina "Mutruhuuli" Virtanen

Hippi-Anskulla oli jo pienenä halu pelastaa maailma ja sillä tiellä ollaan vieläkin, kun fysiikan opinnot alkoivat yliopistolla. Tuleva tähtitieteilijä haluaa löytää ratkaisun koko maapallon väestön, eläimistön ja kasviston siirtämiseksi eksoplaneetalle. Siihen asti Anskun voi bongata torjumasta kastematojen joukkoitsemurhia sateella. Huom! Näennäinen kiltteys voi pettää. "Pelasta maailma niin maailma pelastuu!"

Ville "Loiri" Huovinen

Tämä luopiofyysikko vahvistaa AFC Campuksen vitos-joukkuetta "taidoillaan". Asuu Halisten ghettoluolassa. "Moottoritie on kuuma."

Henrik "Henkka" Mattila

Tämän pitkänhuiskean juoksijanalun(lopun) voi löytää lenkkipolulta juoksemasta kohti uusia seikkailuja. Liekö syy huono kasvatuksen vai Hellän Kosketuksen, joka tapauksessa Henrik haluaa teoreetikoksi. "Looking for life..."

Tuomas "Hellä Kosketus" Suominen

Väittää opiskelleensa aikaisemminkin Joensuussa. Kaikki aika menee (opiskelija)elämään. Suosikkijuomat: kelkka, köyhän miehen kosto, hellä kosketus.. Oikea baarikärpänen tämä meidän Tuomaksemme.

Leila "lihatiskin Laila" Heinilä

Tämä peruskiltti lappalainen (täällä lapissa EI asu pingviinejä) johtaa laumaansa äidillisin ottein. Huhu kertoo, että Turusta saa parempaa mustaa makkaraa. Niin ja onhan se fysiikka kivampaa kuin rakennustekniikka (Tampereella). Markus B.: "Mut hei! Se on Leila, se tulee aina."

ANNAN vaavit:

Sini:

Sini ajelee bemarkilla...vai oliko se pösö? Määränpäänä kaupparkeera.

Heikki:

Heikki tuli isosiskonsa jalanjäljissä Seinäjoen perältä lukemaan matikkaa. Urheilullinen Heikki viettää ison osan ajastaan sähläten salibandykaukalossa, joten hän on hyvin harvinainen näky illanvietoissa.

Simo:

Simo on ryhmän oma anttituisku. Tämä leppoisa rakentaja-rane on aina hyvällä tuulella. Simo viettää iloista kommuunielämää Haliskylässä. Laululahjojen lisäksi Simo osaa myös soittaa melkein mitä vaan.

Juhana:

Pitkätukka Laihialta.

Sanna:

?

Pekka:

Pekka on ryhmän junnu ja Päivölän lahja laitokselle. Kuten kainalossa kulkevasta läppäristä saattaa arvata, Pekka harrastaa tietokoneita. Pekka viihdyttää kanssaopiskelijoitaan haastamalla Soittolan pilkunviilauksessa.

Elina:

Elina on matikanopiskelija, joka ei lue matikkaa olenkaan. Tällä urheilijatytyllä on haaveena päästä lääkikseen.

Katri:

Oikiksessa opiskeleva Katri halusi taas päästä pakertamaan matemaattisten ongelmien pariin. Ikipirteä Katri harrastaa yleisurheilua.

Terhi:

Ryhmämme ilopilleri on päättänyt aktiivisen voimisteluharrastuksen ja demojen laskennan lisäksi ehtiä kaikkiin iltarientoihin, hyvänä apuna toimii nenäliina.

Sanna T:

Piikkiössä asuva Sanna on perpetuum mobile. Myös

Sannan tulevaisuuden haaveena siirtyä tutkimaan nuhaisia neniä ja märkiviä haavoja.

Antti:

Antti on Ruskon kepittävä kultakutri.

Juha:

Tämä ahkera opiskelija on myös lahjakas pianonsoittaja ja parkettien partaveitsi.

Anna:

Pallo ja piltit hallussa, ainakin suurimman osan ajasta.

SAARAN keittiö on kodin sydän:

Helena:

Jos me olisimme koti, olisi Helena meidän oma blenderimme. Ai, mikä? No, se kone, jolla amerikkalaiset tekevät mehua, pirtelöä ja koktaileja. Yhtälön toisella puolella siintää epäsiisteys, jolle Helena vain hymähtää: ”Kai, mää sit sellainen sottaaja oon.” Rapatessa roiskuu – sitä sattuu. Sotkemisen lisäksi Helena rakastaa salmiakkia. Useimmiten Helenan on vaikea päättää asioista, mutta muutaman ratkaisun hän on tehnyt. Turku oli ensimmäinen Salon alkuasukastyttöille. Vaikka tulevaisuus onkin hieman utuinen, lienee Helenan toinen päätös FT. Mitä siitä eteenpäin, tietää vain Helena. ”Tjaa”, sanoo hän ja mutustaa suurta salmiakkitanokoaan.

Otto:

Otto ei ole lonkero, vaan joka kodin yleiskone: tehosekoitin. Otto miksa mistä tahansa kunnan keitot. Ainakin teknomusan miksaaminen radiolaitteisiin onnistuu häneltä. Teknokraatti Otosta luultavasti tulee, sillä hänen innostuneisuutensa opiskeluun on hämmästyttävää. Hämmästyttävää on myös Oton kyky kääriä karjalanpiirakoita. Hän on tästä huolimatta Oulusta kotoisin. Pohjoisen puurenta ei ole Oton matkaan kuitenkaan tarttunut, vaan hän ottaa ruokalassa kasvisvaihtoehdon. Juomana Otolla on lonkero tai mehukattia tujumpi. Joka paikan höylä, Otto on siis, ja sekoittaa näin monista aineksista kepeän koktailin.

Terhi:

Terhi tykkää hevosista ja koirastuksesta eli agilitystä. Tämä nykyinen raisiolainen on melkein valmis lääkäri. Kaksi hakukertaa kokeneena hän on aina tarpeellinen lääkekaappi. Jos lääkärin apua tarvitset, Terhin tunnistaa pitkistä tummista hiuksista. Kannattaa kuitenkin varata aika, sillä useimmiten hiukset hulmuavat raviradalla tai tanssilattialla. Energiaa Terhillä onneksi riittää mömmön luennoille asti!

Jussi:

Vuoden 2003-2004 Turun Poikana huiman suosion

saavuttanut Jussi on luova – niin taiteellisesti kuin suullisestikin. Jussi on esoteristi, johtuen kenties mielteliäästä ja sanavalmiista luonteesta. Tämä intohimomusikisti nauttii musiikista kuin musiikista, kunhan se ei ole oopperatasoa. Tietokoneenammekin tunnettu elämäntapapartiolainen löytää vastauksen joka kysymykseen, kunhan vastaustyyliä ei ole rajattu.

Piia:

”Piia ei näytä yhtään NIIN vanhalta”, totesi eräs piltti Tyy:n saunalla. Ikinuori Piia pelkää olevansa ikuinen lukiolainen: opiskelu jatkuu iltalukiassa fyysikkä tavaten. Ehkä vielä joskus saamme lukea hänestä Guinnessin ennätyskirjasta. Jostain Piia on innostunut myös yliopistossa, nimittäin kahvinjuonnista. Jotta jokainen saisi piristystä niin kahvista kuin Piian läsnäolosta, kodissamme on Piia-kahvinkeitin.

Timo:

”Se ei tapa mikä vahvistaa”, on sanottu. Näin ollen Timo on joka kodin vahvistin. Hänhän on Tae Kwon Do -valmentaja eli hän lyö ja lujaa lyökin. Rumpujakin Timo lyö. Elämänfilosofian mietintä estää toki aggressioiden purkua ja siksi Timossa asuukin pieni Karvinen. Löhöily ja lasagne maittavat siis TP:lle. Tyhjä lasagnepurnukat putsaantuvat Timon kyvykkäessä tiskiharjakäsittelyssä. Purnukoiden sisältö ei välttämättä siltikään miellytä makuhermoja: Timo on tunnetusti mahdoton kokki. Kyseenalais-takaa siis vanhan kansan viisaudet.

Marika:

Marika on valmis kokeilemaan kaikkea uutta, sillä ”jospa onkin niin, että elät vain kerran?” Tämän Helsingin kasvatin tunnistaa useimmiten äänestä, joten Marika onkin joka kodin palohälytyn. Ilman-kaan ei tosin tulisi toimeen! Kuten palovarointimeen, myös Marikaan voi aina luottaa, niin kissat kuin koiratkin. Näitä kahta ei nimittäin vaihtaisi parhaim-

piinkaan demovastauksiin.

Samuel:

Varissuolle päätynyt, monia teitä kulkenut. Etelä-Suomesta ehkäpä, Norjassakin vierailut, muutamia Turskia pyydellyt. Tämä 25-vuotias nuorimies rakastaa urheilua, kuka sitä ilman voisikaan pärjätä. Samuel harrastaa hyötyliikuntaa myös luennoilla hiipiessään kurkistelemaan toisten muistiinpanoja ja syventyessään luomaan uutta taideteostaan, joka lopulta katoaa savuna ilmaan. Savu onkin se paras mauntuoja – kalalle siis. Ja jotta voisimme nauttia savun tuoksuisesta kalasta nuotion ääressä, emme pärjäisi ilman halsteria. Halsteri kunniaan.

Susanna:

Susanna suunnistaa aina ajoissa paikalle, sillä hän on tarkka ajasta. Lenkkitosujen sijasta jalassa py-

syy myös sukset ja kädessä salibandy maila. Some-ron tytyllä on myös piileviä taiteellisia lahjoja, hän on kesäteatterin tähti. Tähtenä hän valaisee ja piristää pöydällä kotimme keittiötä. Hän on tarpeellinen ja hiljainen pöytälamppu. Joskus hiljaisuus todella rikkoutuu, kun Susanna pääsee rumpujen ääreen. Mitä kaikkea vielä Susannasta paljastuu...

Pauli:

Pauli on mediatutkija ja aina juttutuulella. Vamma-
lasta kotoisin oleva Pauli osallistuu kursseille aina suurella innolla, tälle vuodelle kertyy varmasti yli 40 opintoviikon edestä lukemista. Tietoa virtaa niin korvien kuin silmien kautta, ja suu pulppuaa puhetta. Kuka siis tarvitsisi radion, kun meillä on Pauli.

Henna:

Raision lupaus Suomen sieniteollisuudelle. Tämä tehoyttö nimittäin käy sienimetsässä 8 päivää viikossa ja viihtyy siellä useita tunteja kerrallaan. Tosin huono suuntavaisto saattaa joskus koitua kohtaloksi; jos siis näet urheilullisen nuoren naisen kaupparin kulmilla etsimässä metsää, ole hyvä ja johda hänet vaikka yliopistonmäellä meidän muiden höyrypäiden joukkoon. Tänne hän kuuluu. ”Sisäinen kauneus on ulkoista tärkeämpää”, sanotaan. Mutta eipä siitä voi haittaakaan olla, että tässä pikku peilipöydässämme molemmat edellä mainituista kulminoituvat siistiin ja huolellisesti viimeisteltyyn oleukseen.

Tuukka:

Tuukka on meille kuin tölkinajava kodille. Se/hän on aina kadoksissa. Ensimmäisenä päivänä Tuukka tuli ja meni. Hän meni syömään. Ennen tätä hän etsi koko yliopiston kattavaa bilekalenteria. Tämän jälkeen Tuukasta on vain puolittaisia, vahvistamattomia havaintoja. Liekö bilekalenteri imaissut herran.

Tutor Saara:

”Kaikissa ihmisissä on jotain hyvää”, on Saaran motto. Ei paljon parempaa elämänohjetta voisi ryhmämme äitihahmolle kuvitella. Toisaalta tilanne on paradoksaalinen: tutorin pitäisi olla paras kaikessa, mutta tämä tyttö ei etanoliin koske. Saara siis joutuu juomaan ryhmänsä pöydän alle pelkällä jäävedellä. Sinänsä tehtävä ei ole mahdoton, sillä Saaran tarmolla ja toimeliaisuudella suistetaan vaikka kuu radaltaan! Saara aikoo olla koululaitoksen orjana koko elämänsä; opintojen jälkeen paras keino päästä hiillostamaan toisia on ryhtyä opettajaksi. Tämä joka kodin leivänpaahdin pitää huolen omistaa, ja yhteiset paahtotuokiot ryhmäläisten kanssa ovat lopulta heidän omaksi parhaakseen.

MARIAANAN vintiöt:

Joonatan Palmu:

Joonatan on Vaasasta muuttanut 19-vuotias fysiikan opiskelija. Koulun lisäksi hänen päivänsä täyttää kitara, lähipiiri ja pari kertaa kuussa Debianin sorvaaminen. Hän pitää pääaineestaan aika paljon ja Turkuun hänet houkutteli vanha yliopisto.

Ilkka Laakeristo:

20-vuotias Eurajoelta kotoisin oleva Ilkka kyllästyi orjana raatamiseen raksoilla ja tuli näin lukemaan fysiikkaa. Harrastuksiin kuuluu jalkapallo ja koripallo vaihtelevalla menestyksellä. Uskoo, että elämää on myös fysiikan ulkopuolella, ja haluaa isona paremmaksi ruoanlaittajaksi. Melkein sukua Spede Pasaselle, oikeasti.

Martti Montonen:

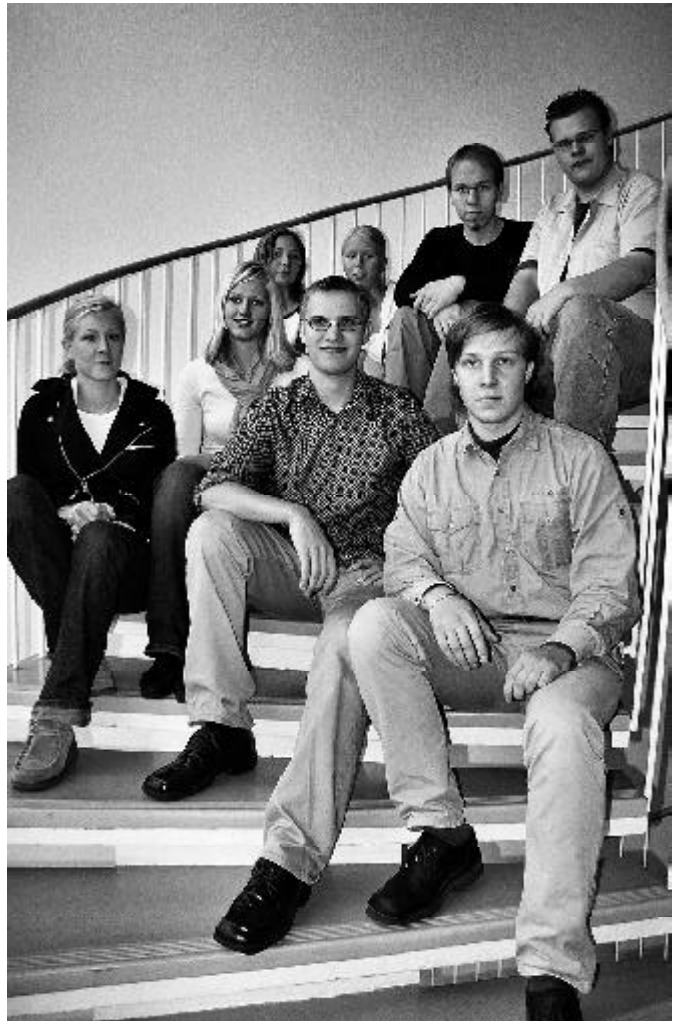
Ent. pullakuski, nyk. opiskelija, tuleva (toivottavasti) fyysikko Montonen on 19-vuotias, ja yliopiston ulkopuolella hän harrastelee kaikkea hörhöä. Hörhö on hän itsekin, joten siinä ei ole mitään ihmeellistä. Jos baariin hän eksyy, ottaa juotavaksi hän päärynäsiiderin tai kokiksen jäillä. Isona Martista tulee jotain muuta kuin aikuinen. Muistakaa että kaikkea täytyy kokeilla kerran, paitsi kansantansseja ja sukulaisia.

Maxim Nazimov:

19-vuotias Max on tullut yliopistoon tarkoitukseen valmistua joskus ehkäpä fysiikanopettajaksi. Työnsä lisäksi Max kuluttaa yliopiston ulkopuolella aikaansa pelaamalla aktiivisesti tennistä ja harrastamalla kaikennäköistä musiikkia, joten demoihin ei yleensä jää tarpeeksi aikaa. Viikonloppuisin hänet bongaa varmimmin Mocasta, Primasta tai Lynistä, sillä rentoutuakin pitää.

Jussi Järviemi:

Rehellinen syntyperäinen Etelä-Pohjalaaen 22-vuotias atk-tukimiäs, piirilevynniputtaja ja muurarin lapsenlapsi. Lähtöösän suuresta ja mahtavasta Teuvan pitäjältä. Puukoon teroittelun, kitaran vinkutuksen ja kaikemmoosen musisoimisen ohella opiskeloo fysiikkaa, jos myhästymiseltänsä kerkiää. "Nähärähän, ja jos silimät puhkee niin koitellahan."

Marjukka Leiritie:

Marjukka eksyi fyysikkojen keskuuteen suoravallinnalla eikä ole vielä täysin tietoinen eksymisensä seurauksista. Tähtitiede on aina kiinnostanut häntä, mutta viimeisin minusta-tulee-isona -päänäpintymä koskee sairaalafysiikon uraa. 19-vuotias kahta viikkoa vaille paljasjalkainen turkulainen pitää haasteista (parempi onkin, jos muuttaa Varissuolle soluun), urheilemisesta ja ruotsalaisista. :) Hölmö, kiltti ja kärsivällinen tyttönen tienasi kesällä baarirahan-

sa juoksentelemalla ihmisten ovilla lehtiä jakamassa ja ihmettelee elämässään useasti, miksi aina pitäisi mennä helpoimman kautta, kun paljon vaikeammallakin tavalla voi päästä samaan lopputulokseen!

Anselm Tamminen:

Anselm (Ansuksi kutsutaan) on Eurajoelta Turkuun ajautunut 20-vuotias ravintoainefyysikon alku. Opiskelun ulkopuolella hänen elämänsä täyttävät erilaiset liikuntamuodot, kuten salibandy ja penkkiurheilu. Tv:n äärellä tulevat tutuiksi niin jääkiekko kuin eukonkantokin. Anselm on hieman laiska ja huolimatonkin, mutta silti monen eri alan lahjakkuus. Tämän ikuisen superhyperoptimistin :) mielestä asioilla "on tapana järjestyä". Anselm muodostaa poikkitieteellisen ruokakunnan kemiallisen tyttöystävänsä kanssa. Motto: Mitä korkeammalle riman asettaa, sitä helpompi se on alittaa.

Minna Välimäki:

Porista kotoisin oleva 19-vuotias Minna on pienestä pitäen ollut kiinnostunut siitä, miksi tähdet tuikkivat ja miksi taivas on sininen. Isona hän haluaisikin olla avaruusfysiikko tai työskennellä ulkomaila jonkin mielenkiintoisen avaruusprojektin parissa tai ryhtyä kukaties astronautiksi. Haaveena siintää myös matka Australiaan. Minna on tyypillinen itsepäinen oinas, jonka mielialat saattavat päivän aikana vaihdella laidasta toiseen. Rankan aivotyöskentelyn vastapainoksi hän harrastaa laskettelua ja uimista sekä viettää aikaa ystäviensä kanssa.

Noora Kärpijoki:

Noora on 19-vuotias, tämän vuoden abiturienti, joka asuu ainakin toistaiseksi Kaarinassa. Tulevaisuuden suunnitelmat ovat vielä TOSI epämääräiset, sil-

lä mielipide vaihtuu usein... Mutta jotainhan on pakko kokeilla!! Vapaa-aikana hän pelaa jalkapalloa, viettää aikaa kavereiden kanssa ja yrittää myös ehtiä laskea demoja.

Henna Hägglom:

Henna on pääasiallisesti rauhallinen ja varsin itsepäinen. Aamut ovat hänelle päivän vaikeinta aikaa ja usein ne ovat myös hyvin kiireisiä. Vapaa-aikansa Henna viettää harrastuksensa Rock-tanssin parissa, mutta parhaiten hän viihtyy oman kultansa kainalossa.

Juuso Saikko:

21-vuotias peruslaiska tukkutyöläinen Vaasasta. Pelaa jenkkifutista West Coast Vikingsissä ja noudattaa tiukkaa Hesburgerin ruokavaliota. Tahtoo isona fysiikanopettajaksi. Motto: Tyhmä paljon työtä tekee, laiska pääsee vähemmällä.

Veikko Tuominen:

Puuttuu kuvasta. Puuttui siis paikalta myös pilttikronikan kirjoitustapahtumasta. Vilahtanut monien tutortapaamisten alussa, mutta kadonnut myöhemmin joukosta. Kaikesta päätellen siis hyvin kiireinen mies. Lyhyiksi jääneistä tapaamisista huolimatta vaikuttaa tutorin mielestä iloiselta ja mukavalta veikolta.

Ja lopuksi pari sanaa tutoristamme, **Mariaana Taluksesta:**

Viisaan oloiseen ja naisellisen suloiseen ulkokuoreen pukeutuva, ääntään säästeliäästi käyttävä, demoilla elävä punatukkainen infopiste.

NOKIA

CONNECTING PEOPLE

MARKUKSEN pupuset:

Tero Laxström, eli kavereille tuttavallisesti Tero, on partaveikko Porista ja haaveilee kettutyön ammatista. Tero toteuttaa elämässään minimaalisen väkivallan filosofian: opiskelun merkeissä "vähän on riittävästi", ja sen ulkopuolella hän kuuntelee musiikkia, syö banaanikanaa riisillä ja siemaillessaan vettä toteaa: "Ei jaksa." Hän ei suostu kertomaan mielipidettänsä Turusta, mutta on valmis paljastamaan tiedeyhteisölle pimeän salaisuutensa: "Olen saapas."

Miika Nietola on Raumalta. Sitten isona hän toivoo olevansa edes aikuinen. Pimeänä puolena Miikasta löytyy, että hän ei osaa fysiikkaa, ja opiskelu luonnistuu parhaiten, kun suhtautuu siihen asenteella "voisihan senkin joskus aloittaa". Turun autoilijoilla on selvästi ongelmia hänen kanssaan, niillä

kun on vakaana aikomuksena ajaa aina yli. Ja löytyypä tältä pojalta vielä yksi tosi paha harrastuskin...

Kettusen Kimmo on eksynyt Turkuun kaukaa Kontiolahdelta. Kimmo väittää harrastavansa lukemista ja aikoo isona pieneksi japanilaiseksi? Silmitön optimismi paistaa läpi hänen opiskelumotostansa "tää on melkein selvä".

Vaasalaisten punttisalikävijöiden ykkösmies **Toni Kivimäki** on Deltalla vain piipahtamassa, sillä aikoo isona lekuriksi. Herralla on kuitenkin lupaava vuosi edessä, onhan hän aikoinaan putkastakin herännyt, ja sinnekin taisi mennä siitä mistä aita on matalin. Life is hard, then you die. Turussa hän

kuitenkin aikoo viihtyä, onhan hän saapunut hyvän juomaveden ja toimivan joukkoliikenteen Mekkaan. Eikä mistään saa parempaa grillipihviä ranskalaisilla ja maidolla.

Tom Saaren kiinnostukseen aiheisiin kuuluvat elokuvat. Itse asiassa hän haluaa isona leffatähdeksi. Jo lapsena elokuvat olivat vaikuttaneet mieheen negatiivisesti, erityisesti Batman-elokuvat: hän varasti päiväkotikaverinsa Batman-leluauton. Ehkä elokuvat ovat myös osaltaan vaikuttaneet siihen, että Tomppa syö ja juo jogurttia. Kuka tietää? Perusturkulaisena Tomin motto on: "Miksi tehdä jotain tänään, jos sen voi tehdä jo huomenna?"

Annaliina Vatula, arkisemmin Liina, on kotoisin Kajaanista. Liina pitää saksofonia terapeuttisena soittimena, vapaa-aika kuluu mukavasti sitä soittaessa. Hänen vapaa-ajan mottonsa, "toiminta auttaa liialliseen ajatteluun", viittaa luultavimmin juuri kyseiseen harrastukseen. Saksofonin soiton ohella tulee herkuteltua kermaisella kantarellikastikkeella uusien perunoiden kera. Ja ruokajuomaksi tietenkin maito! Isona hänestä tulee omien sanojensa mukaan näyttelijä/ilmaisunohjaaja, luonnonsuojelija sekä aktiivinen idealisti. Mutta tulevaisuutta odotellessa hän viihtyy hyvin Turussa, jota hän kuvailee selkeäksi kaupungiksi kauniilla rakennuksilla. Opiskeluun hän suhtautuu vakavasti, sillä hänen opiskelumottonsa, "kyseenalaistamisen kautta viisauteen", vaatii varmasti antaumusta. Kaiken edellä mainitun ohella Liinan ajatusmaailmaan kuuluu pimeä logiikka, mitä tuo sitten tarkoittaakaan jää lukijan mielikuvituksen varaan.

Jouko Huupponen opiskelee fysiikkaa kotikaupungissaan ja asuu siksi vielä vanhempiensa luona. Hänen tulevaisuudensuunnitelmansa ovat vielä epäselviä mutta kunnianhimoisia. Joukon tärkein harrastus on tietokone. Sosiaalinen elämä on hänen mielestään yliarvostettua. Joukolla on myös pimeä salaisuus: hänen juurensa ovat Tampereella.

Pirta Hulsi (Vastaa myös jos huudat "Pirtu!" tai "Bisquit!") on iloinen ilmestys; ehkä se on tarttuvaa, hän kun on Naantalista koitoisin. (~"paistaa kuin Naantalin aurinko"). Pirtaa ei aamuluennolla näe, jollei kyseessä ole veto, onhan mottokin opiskeluelämään "kyl sen myöhemminkin ehtii". Tulevaisuuden ammattikin on vielä haussa. Opiskelijan yöelämään Pirta suhtautuu kuitenkin vakaumuksella. Hän harrastaa kick poweria, tanssia, aerobicia sekä omenoiden heittelyä vieraiden ihmisten päälle kesken luennon.

Salosta kotoisen olevasta **Markus Lampaisesta** tulee isona jos ei fyysikkoja niin ainakin entistä van-

hempi. Salaperäisestä poitsusta on hieman hankala saada minkäänlaista tietoa irti, pitkän suostuttelun jälkeen hän suostui paljastamaan harrastuksikseen juoksun, pyöräilyn ja uinnin. Jos Markuksen haluaa hurmata ruoalla, kannattaa kokata pastaa.

Tuomas Lampainen on myös Salon suunnasta. Monipuolinen liikunta ja väärin päin eksyneet t-paidat kuuluvat hänen elämäänsä, pipokin pysyy päässä sisällä. Henkinen kypsyminen on todennäköisesti epävarmaa - hiukset harmaantuvat kylläkin ja tulevat tippumaan jossain vaiheessa, tosin tosi pitkän ajan päästä kuulemma. Tuomaan suosikki on kotiruoka hyvässä seurassa. "Anna palaa, kun ruuti on vielä kuivaa" kuuluu opiskelumotto, ja vaikka hän ei olekaan vielä tutustunut kaikkiin Turun tarjoamiin virikkeisiin, on erittäin positiivinen fiilis kaupungin suhteen päässyt muodostumaan.

Laura Lattu on pirteä ja iloinen mutta kuitenkin hieman ujon tuntuinen imatralainen. Lauran pimeä salaisuus on, että hän ei osaa polttaa tupakkaa, mutta tämän hän kompensoi näyttelijäntaidoillaan, joita hän harjaannuttaa teatterissa. Hän on niin ahkera, että mottona on "ahkeruus on iloni", eikä vapaa-aikaa siltäkään riitä. Turussa hän viihtyy, vaikkei tulevaisuudestaan tiedä, mitä hänestä tulee.

Väinö, Väinö, missä on se **Ylisen Väinö**? Ei ainaakaan tutortapaamisissa. Harvemmin nähty kuopiolainen jäsenemme harkitsee opettajan ammattia ja myöntää pimeäksi salaisuudekseen Tampereella asuminen. Onneksi tie onkin vienyt Turkuun, jota Väinö nimittää Suomen Pariisiksi.

Laitilasta Turkuun suunnistanut **Sjölundin Johanna** asustaa kadehdittavan hienossa kerrostalokämpässä yhdessä kämppiksensä ja vähemmän kadehdittavan sekopäisen koiran kanssa. Vähissä olevalla vapaa-ajallaan Johanna kuuntelee heviä ja lueskelee Dostojevskiä, baarissa neiti käy pyytämässä päärynäsiideriä jos ja vain jos hänen rahatilanteensa sen sallii. Suunnistus Turussa ei Johannalta oikein onnistu, esimerkiksi 400 metrin matka baarista kotiin voi joskus osoittautua yllättävän hankalaksi. Hän aikoo kuitenkin isona fyysikoksi, joten hän viihtyy kaupungissa vielä pitkään.

Paimiolainen 2. vuoden tutor **Markus "Burittaa" Battarbee** nukkui pommiin heti ensimmäisenä päivänä jättäen pilttinsä oman onnensa nojaan. Tämä hullu tiedemies pitää roolipeleistä sekä harjoitustoista... Mottona "läpi on aina läpi" ja "arvosana se on ykkösenkin". Etkot Markuksen luona noudattavat samaa kaavaa: At the Gay Bar! soimaan ja pullo kiertämään.

SAMPON söpöläiset:

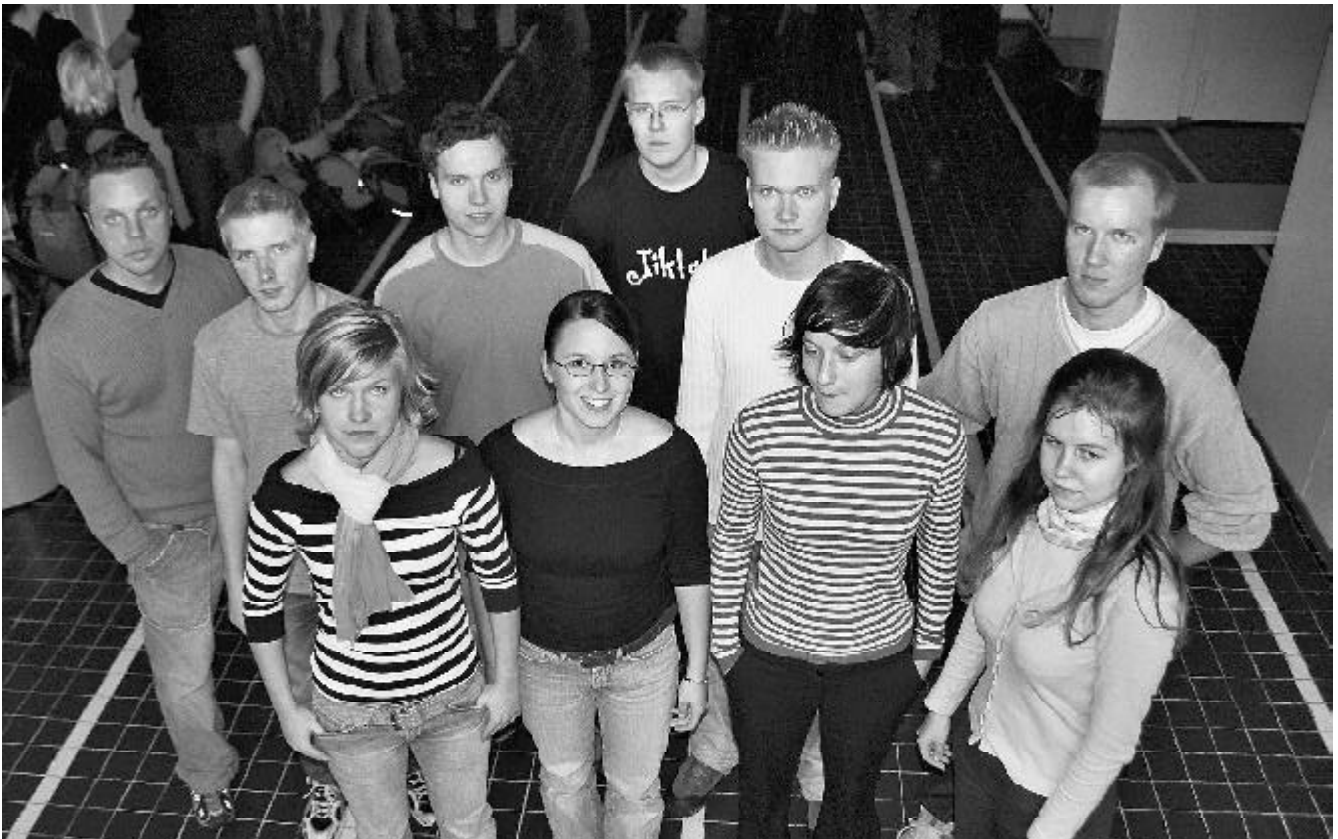
Tero Yli-Sipilä on urheiluhullu, joka jaksaa juosta lähes minkä tahansa objektin perässä kenttää ympäri ja onkin jo ehtinyt soluttautua Deltan sähkövuorolle ja futisjoukkueeseen. Teron molemmat vanhemmat ovat matemaatikoita, eikä poika ole kauas puusta pudonnut. Myöskään kotipaikkaansa Tero ei kyennyt hylkäämään, vaan jäi Turkuun, jossa on asunut lähes koko ikänsä. Tero on melkein sukua julkkikselle, sillä huhu kertoo, että hän tuntee Deltan perustajan.

Laura Junttila tulee Naantalista ja muistuttaa omasta mielestään enemmän pikku Myytä kuin Muumimammaa. Laura harrastaa showtanssia ja pilatesta (ei kuitenkaan omista ostos-tv:ssä kaupattavaa videota). Laura ei ole vielä kunnolla tutustunut hurmaaviin fyysikoihin ja matemaatikoihin ja kuvittelee vaihtavansa oppilaitosta teknilliseen korkeakouluun.

Jaakko Kujanpää ei ainakaan myönnä olevansa sukua ircissä IoP nimimerkillä tunnetulle henkilö-

le (toimitus huokaisee helpotuksesta). Tämä Sodankylän mies tuli Turkuun opiskelemaan ottaakseen etäisyyttä vanhoihin kavereihinsa. Fysiikka oli luonnollinen valinta, koska se oli ainoa ala, jossa Jaakko tunnustaa olevansa hyvä. Jaakon harrastukset eivät kestä päivänvaloa. Kaupunkisuunnistuksen lisäksi Jaakko tutustui kaupunkiin heti ensimmäisen illanvieton jälkeen ottamalla maisemakierroksen Kaks-kertaan (tarkoitus oli mennä Röntämäkeen). Onneksi kuitenkin kaupungin busseilla saa samaan hintaan matkustaa pitempiäkin matkoja.

Juho Sirviö tuli Turkuun Sotkamosta asunnon perässä. Juho harrastaa metsästystä eikä söpöinkään pörröturkki ole häneltä turvassa. Opiskelupaikkoja oli haussa niin monta, ettei mies itsekään muista kaikkia. Lopulta fysiikka vei kuitenkin voiton ainakin väliaikaisesti. Tämän J'Lo:n tutkaparin löytää lähes jokaisista bileistä. Lisäksi pojat iskevät kaupungilta tuntemattomia naisia Deltalle seurapelejä pelaamaan.

Jarmo Uskelin on kotoisin Worsasta. Jarmon harrastuksiin kuuluu kaikenlainen kuntourheilu (ei kuitenkaan uskaltanut akateemisten soutajien karvaiseen ja pahalta haisevaan seuraan), elektroninen musiikki ja soft-air -aseilla sotiminen. Yläasteella Jarmon visio (puisto)kemistin urasta vaihtui fysiikkaan opettajan lievän manipuloinnin ansiosta. Tämä idols Christian Forssin lookalike on kiltti ja siveellinen ihminen, jolle ei koskaan tapahdu mitään noloa.

Martta Hakamies on kotoisin Joensuusta. Kun valtavirta ihmisistä meni Helsinkiin opiskelemaan, Martta kulki omia polkujaan Turkuun. Fysiikka vaan on Martan "juttu". Vapaa-ajallaan hän hoitaa kissansa ja harrastaa perinteisiä käsitöitä kuten ompelamista ja kutomista.

Elsi Laine tulee Suomen Chicagosta Lahdesta. Varsinkin tähtitiede kiinnostaa häntä, ja kun Oulu on niin kovin kaukana, suunnaksi tuli Turku (toki Turku on muutenkin kaunis kaupunki ja turkulaiset ihan kivoja). Elsi harrastaa elokuvia ja on ehtinyt jo tutustua Kinokoplan toimintaan. Kunnon suomalaisena Elsi harrastaa myös tervettä itsepetosta, ja usein torstai-illan "yksi" on kovin suhteellinen käsite.

Tiina Nieminen asuu Raisiossa. Musiikki ja erityisesti laulaminen ovat Tiinan sydäntä lähellä, ja hän lauleleekin kuorossa ja kahdessa bändissä. Fysiikka on Tiinan mielestä kivaa, koska siinä saa oivaltamisen tunteita. Tiina tähtää aina korkealle, vaikk

ka ei välttämättä sinne asti jaksakaan. Luultavasti yliopisto-allergiasta johtuva mystinen tauti piti Tiinaa heti alkuun useamman viikon kotihoidossa, mutta onneksi löytyy ymmärtäväisiä demonstraattoreita.

Joni Lindroos on kotoisin Porista. Turkuun hän tuli naisen perässä, ja fysiikka kiinnostaa jostain käsittämättömästä syystä. Vapaa aikaansa Joni viettää punttisalilla, rumpuja soitellen ja thaiboxingin parissa, tosin tulevaisuudessa aikaa saattaa kuluu yllättävän paljon kotosalla. Jonin mukaan kömmähdyksiä ei satu, jos ei tee elämässä virheitä.

Elina Rantala on Naantalın tyttöjä. Kuten niin monella muulla, Elinallakin siintää unelmissa lääkäriksen mustat haalarit, ja fysiikkaa luetaan tätä tarkoitusta varten. Elina kuluttaa työltä ja opiskelulta jäävän vapaa-aikansa lähinnä kavereiden kanssa hengailuun.

Tutor **Sampo Tuominen** on aikoinaan syntynyt yo-kylässä ja parinkymmenen vuoden jälkeen sykli sulkeutui (No, aina ei voi voittaa mut ku voittais edes joskus). Sampon voi bongata lähes joka pippaloista, ja jos huono tuuri käy, hänet myös kuulee. Tärkeintähän ei ole se laulaako hyvin, kunhan laulaa kovaa. Nuotinvierestä laulamisen lisäksi Sampo harrastaa potkupalloa, ja useimmiten hän on kentällä myös Deltan pelatessa. Joskus Sampo on nähty myös luennolla tai ainakin Deltan toimistolla kahvia juomassa ja alapään huumoria viljelemässä.

JUHAN tenavat:

Tutor:

1. Juha Paananen

2. Turku
3. Kuka nyt haluaisi selvän ammatin ja matikkaan pääsi suoraan.
4. Figu-, keräilykortti- ja tietokonepelit
5. Ensi kohtaaminen deltalaisiin tapahtui jo lukioaikana TNK:ssa ja sieltä sitten suoraan yliopistolle.

Viime vuosi tuli lomailtua valtion toimintalomakeskuksessa Huovinrinteen kauniissa harjumaisemis-

6. Jatkaa matikkaa ja ehkä taas tutorina?
7. -83
8. Villi ja vapaa

Piltit:

1. Hanna Kujanpää

2. Kauhajoki
3. Kuulin että tää on siisti paikka... Jaa... en päässy muualle.
4. Liika ajattelevinen.
- 5.
6. Oikeustieteellisessä (toivottavasti).
7. 1985
8. Naimaton

1. Jaana Kontulainen

2. Yläneeltä
3. Pääsin tänne.
4. Käsityöt
- 5.
6. Toivon mukaan etenen opinnoissa.
7. 1985
8. Naimaton

1. Niko Ranta

2. Tampereelta
3. Huviksi
- 4.
- 5.
6. En tiedä.
7. 1984
8. Naimaton

1. Juhani Nurmi

2. Porin Reposaaaresta
3. Pääsin suoraan yo-todistuksella.
4. Partio
5. Reposaaaren peruskoulu 1990-1999, Meri-Porin lukio 1999-2002 ja armeijassa 1/2003-1/2004.
6. Joko jatkan matikkaa tai pyrin kauppakorkeaan.
7. 1983
8. Kihloissa/avoliitossa

1. Tuomas Poikela

2. Rovaniemeltä
3. Lukion papereilla ei saa töitä, ja opintotukea ei saa ilman opintoviikkoja. Sisään pääsi suoravalinnalla.
4. Rumpujen soitto, tietokoneroolipelit, metallimusiikki
5. Peruskoulusta en tykänny ja lukiossa taas viihdyin neljä vuotta. Kirjotukset meni hyvin; luulin, että osasin matematiikkaa hyvin, mutta yliopistossa selvisi, että en tajua oikeastaan mitään.
6. Ensi keväänä tarkoituksen hakea lääketieteelliseen.
7. 1983
8. Avoliitossa

1. Marja Uusirasi

2. Orivedeltä
3. Jhonkin oli pakko tulla päästäkseen pois. Kun en päässy OKL:een, tämä oli kakkoisvaihtoehto.
4. Joogaa, tennistä, muuta yleistä fiilistelyä.
5. Puolimaalainen eksynyt suureen kaupunkiin...
6. Opiskelen OKL:ssa Turussa.
7. 1985
8. Ikisinkku

1. Jussi Aaltonen

2. Raumalta
3. Koska täällä on vapautta. Matikka on tieteiden kuningas, ja se on silloin selkee valinta.
4. Ohjelmointi, nasseilu
5. Entinen insinööriopiskelija
6. Opiskelee ja koodailee ja ajelee ovaaleja ympäri ja ympäri.
7. 1982

8. Avoliitossa

1. Rolf Lindén

2. Säskylästä
3. Opiskelemassa ja kai se vielä selviää.
4. Elokuvat ja elektroniikka
5. Onnellinen lapsuus
6. Töitä ja läksyjä
7. 1984
8. Avoliitossa

1. Maija Nieminen

2. Porista

3. Insinööriys ei ollut kauhean avartavaa ja matikasta on hyvä aloittaa.
4. Teatteri, näyttelevinen.
5. Entinen insinööriopiskelija.
6. Opiskelee luonnontieteitä ja valmistelee näytelmän ensi-iltaan.
7. 1984
8. Avoliitossa

1. Suvu Aaltonen

2. Raumalta
3. Välivuotta viettämässä ja tänne pääsi suoraan.
4. Kickboxing
- 5.
6. Nukkuu... Kauppakorkeeseen syksyllä
7. 1985
8. Seurustelee

1. Nimi
2. Mistä
3. Miksi yliopisto ja matikka
4. Harrastukset
5. Taustatietoa
6. Mitä tekee 2005
7. Syntymävuosi
8. Siviilisääty

PÄIVÖN pallerot:

Hanna Tokola

Omien sanojensa mukaan ”ei juuri mistään kotoisin...” Helsingissä syntynyt rauhaton sielu, asunut välillä jopa tois puol susirajaa, Sallassa. Parantui kuitenkin siitäkkin ja muuttanut sittemmin Turkuun. Tähtitiedettä olisi tarkoitus alkaa lukea, vaikka se pakollinen Valtaoja onkin vielä kesken.. Ryhmän kovin bilettäjä.

Antti Välimäki

...Ei ryyppää viikolla... edes lasillista. Muuten ihan siistin oloinen heebo. Tyttöystävä on kaikki kaikessa. Eli jos viikot kuluu demoihin ja viikonloput seurusteluun, ei aikaa paljon muuhun jää. No ei 18 neliön kämpässä voi koko opiskeluaikaansa viettää, joten elätelämme toiveita ehkä jopa baari-illasta tämän (täys)raittiin seurassa.

Jukka Saarikoski

Fysiikanopettajan titteli silmissä kiiluen suorittaa asevelvollisuuden rippeitään maailman kauneimman saariston huomassa. Jos hän ei ole yliopistolla eikä palveluksessa, niin silloin hänet tapaa suurella todennäköisyydellä pelaamasta sulkapalloa. ”Minä olin rehtorin poika, lähes assari siis itsekin...”

Janne Orava

Janne on paljasjalkainen turunmies. Hän on tuttu näky käytävillä nahkasalkku kädessä. Fysiikalla ei kuitenkaan ole hänelle mitään merkitystä, mielessä siintää jo ensi vuoden ”varma pääsy” lääkkiseen. Hän on mies, joka toisinaan saapuu paikalle ja on silloinkin joskus ajoissa.

Kirsi Lahtinen

Tämä kokemäkeläiseltä karjatilalta saapunut tyttönen aikoo melko suurella (epä)varmuudella fysiikanopettajaksi. Maaailman selkein käsiala taannee ainakin viransijaisuuksia? Varmimmin Kirsin tapaa aamutuimaan luennon alkua odottamassa; akateemisen vartin sisäistäminen vaatii vielä harjoittelua. Viikonloppuisin tätä ystävällisyyden perikuvaa ei Turussa näy. Se jokin niissä kotitilan sonneissa on...

Jaakko Lehto

Steigen Sie auf und einer Panzerkreuz überhölen, feuer, FEUEEEERR!!! Jaakko "stormführer":iä puhutellaan aina reservin arvolla ja sukunimellä.

Joonas Meri

Opintojen alkua on häirinnyt Joonaksen osallistuminen Suomen maajoukkueeseen Ateenan paralympialaisissa. Joonas on kuviokellunnassa yhtä lailla elementissään kuin fysiikan laitoksella hissiä etsiessään.

Toni Hägerth

Pahalta näyttää kun mies riutuu nälkiintyneenä ja lihaksettoman. Luuviulu kun on, niin luulisi että matemaattisella älyllä edes olisi siunattu, mutta ei. Turun murre onneksi sentään nostaa osakkeita.

Jani Kuivalainen

Nakkilan musikaalinen monilahjakkuus vaihtoi viestiskapparin lokoisan arjen fysiikkaan, mutta laittaa edelleen demot ojennukseen sotilaallisella tarkkuudella. Mies jolta löytyy "oikea" mielipide asiaan kuin asiaan: "öö... odotas."

Aaro Mustonen

Jos johonkin voi luottaa, niin Aaron punaiseen paitaan. Punainen paitahan on yleensä merkki pikkurillin suoristamisesta teetä juodessa, mutta tämän miehen vääriltä mielikuvilta pelastaa tyttöystävä ja kunnan ukkoparta.

Anniina Kainalainen

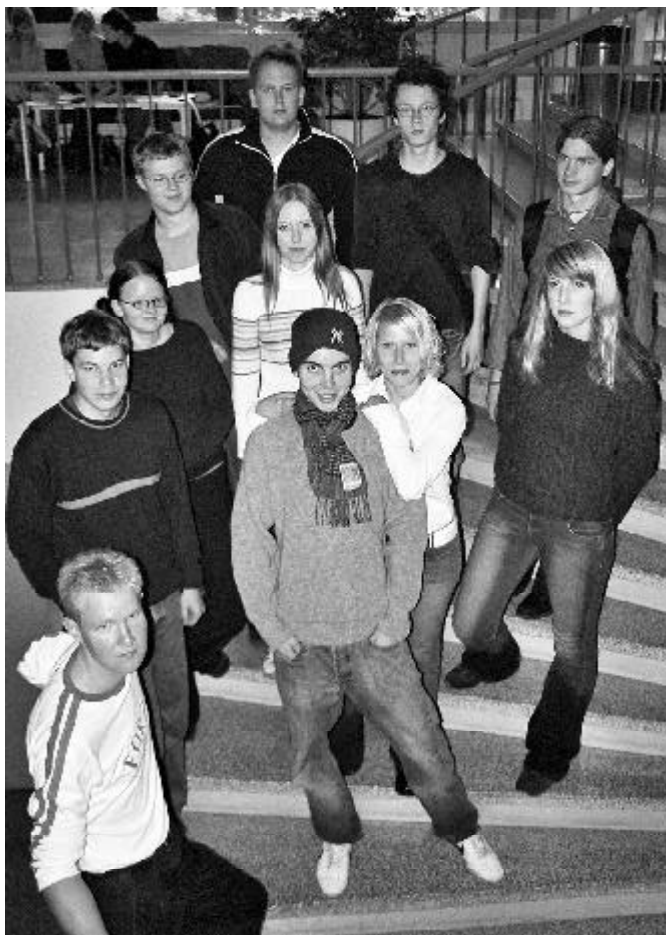
Fysiikan opiskelu ei ottanut tuulta purjeisiinsa ja seuraavaksi (lue: jälleen) on edessä lääkikseen päättäminen. Oi kuuletko tuon Galenoksen kutsun kaukaisen...?

Päivö Kinnunen

Poropaimen Rovaniemeltä, luuli jo päässeensä eroon poroista mutta saikin Turussa uudet tilalle. Venäläisestä miehestä mukaan tarttui parta, mutta muuten (kuulopuheiden mukaan) ihan selväjärkinen kaveri. Luvunmurskaajana Päivö on myös omaa luokkaansa, koska harrastaa ultimatea (viimeksi tosin hajosi olkapää, olikohan vaikeat demot...).

Ravintola
PROFFAN
K E L L A R I N

MIKON mukulat:

Antti "Nazma" Kultra

"Quam benevivas, reter, non quam diu"
(elämän laatu on tärkeämpi kuin sen pituus.)
Teoria: juodaan, jotta tapetaan hitaat aivosolut ja nopeat pääsevät hallitsemaan.

Tommi Kauramaa

Mies, joka syö banaanin väärin mutta vihaa jos joku ottaa ruokaa hänen lautaseltaan: katkokatkarakatoll!
"paino on voimaa, ylipaino ylivoimaa".

Pauli "Flare" Sundberg

No nysse Tambereen Teekkari tulee Turkuun katsomaan, että filteri paketeissa on katkoviivat sisäpuolella.

Saara Lainio

Ihhahhaa, ihhahhaa, heepoo hirahtaa'a... Lyhyen matikan kirjoittaja => matikan opiskelija yo:lla :)
"sisulla se etanakin arkkiin pääsi".

Mitra Modarres

Ookko nää oolusta, pelkääkö nää polliisia. Kriminalisti: salapullobaareissa (vesi) eikä yhtään matikan kurssia.

Jussi Hellström

Kielitieteilijä <=> humanisti, eikä puhelinta?!? Tutkii teoreettisessa mielessä kieliä, mutta ei puhu.

Mikko "Kiikalasta" Pelto

Mysterinen perään huudeltu bussimies.

Venla Pehunen

E oikkeen tiää mitä haluaa (Huom. miehet [&naiset myös ;)) Pienonsoitonope joka asui vuoden Tukholmassa, tuli matikan piltiksi sivuaineinaan mm. luovaa kirjoittamista ja psykologiaa.

Piia Haapasalo

Aina menossa (ja äänessä) oleva hullunainen Huittisista, joka puhuu nopeemmin, kuin mitä ajattelee. Yhtä blodi kuin miltä näyttää.

Heikki Klami

Liikaa töitä ja opiskelua liian vähän (nii varmaan: L:n matikka). Musikisti matkalla lääkkikseen...

Juho Läntinen

Lentäjä: 200cm, MIA = Missing In Action

Katariina Vaviolahti

Kylmäverisen matikistin tunnistaa huivista ;)

Sini Sikilä

"Soittolan Masalla on seksikäs kävely tyyli". Myös muut luennoitsijat varokoon ;)

Mikko "huikka" Huikuri (tutor)

Mutta missä on huikka?!? Pelaamassa sulkista, yöllä töissä tai ottamassa (selvää mitä pitäisi olla tekemässä).

"miks tehä asiat helposti kun ne voi tehä vaikeestikin".

Avovaimosta soluhintaiseen perheasuntoon - this is my story.

Ehkä neitsyttarinani Potenssissa ei ole paras paikka lainata Mary L. Boasin iltalukemistoa, mutta minkäs sille voi, kun se niin hyvin kuvastaa kulunutta syyskuuta.

To Matti.

Reilu kuukausi sitten tapasin kasan Deltan aktiiveja ja ison lauman pilttikollegojani d.O.O.m:ssa. Vaikka ne bileet osoittautuivat juuri sellaisiksi kuin olin toivonutkin, bailasin siellä aika sekavin tuntein. Opiskelut kun alkaisivat muutaman päivän päästä, mutta TYSSin jonokyselyssä luvut olivat isompia kuin yleensä opiskelijan tilin saldo kuun viidentenä. Tässä välissä, allekirjoittaneen suunnitellessa jo muuttoa Aurajoen siltojen alle puheenjohtaja-Matti teki peliliikkeen ja värväsi tämän pilttiraukan omaksi seks...köh, kämpppiksekseen. En tiedä, vaikuttiko asiaan kenties se, että hämmästyin naapureita juoksentelemalla pelkissä lenkkareissa tuolloin d.O.O.m:n aikana.

Yllättävän hyvin syyskuu Matin lattialla on mennyt. Kaukosäätimeistä ei suurempia riitoja ole tullut ja tiskivuoroistakin ollaan päästy yhteisymmärrykseen. (Muista riidoista ei sitten kehtaakaan mainita ;) Mutta kuten kaikki muukin, niin tämäkin hyvä loppuu aikanaan. Minun ja Matin tiet siis erovat nyt lokakuun alussa, ja meikäläistä odottaa Varissuon luonnonkauniin betoniviidakon seikkailut. Tosin siinä ei ole varmastikaan enää mitään seikkailua verrattuna neljään viikkoon Yo-kylä 70 A 6:ssa...

Opiskelijaelämä yllätti mukavasti, vaikka menoa olin odottanut ja toivonutkin. Bileitä ja muuta kosteaa menoa on ollut ja tulee toivottavasti olemaan riittämiin. d.O.O.m:n jälkeen siis vuorossa oli seuraavalla viikolla pilttisuunnistus ja perinteinen suihkulähdeuinti. Kummallista kyllä, joku oli unohdannut TYKSin uima-altaaseen paistinpannun. Olin kuitenkin uimareissullani sen verran onnekas, että poimin tämän tarve-esineen talteen. Ilmeisesti kyseessä oli kuitenkin tahallinen vesien saastutus, sillä kuulemma myös Asteriskien piltit olivat löytäneet samasta paikasta paistinpannun. No, niitähän nyt ei koskaan ole liikaa. Ainakaan, jos niitä käyttää avopuolisonsa kouluttamiseen...

Turkusuunnistuksen jatkobileet olivat Lyneissä, jossa tulikin sitten nautittua mm. kuoharia hyvin menneen kaupunkisekoilun ansiosta. Propsit siis vielä kerran team Kakkoselle! Sellainen kuohuviinin jäähdytysämpäri on muuten kätevä myös oluen jäähdyttämiseen, se tuli kyseisenä iltana huomattua. Niin, ja lipunmyyjille kiitokset varmaan tuhannesta Marilynin ovileimasta. Onneksi (tai valitettavasti) ne eivät näy päivänvalossa.

Tämän jälkeen minä ja varmaan moni muukin piltti on bilettänyt ainakin S-Osiksella, Kääntöpiiriin tyttöjen (niille terkkuja!) kanssa TVO:lla, Kärenissa ja viimeisimpänä Back to the basics -bileissä. Muutama uskalikko oli mukana vielä jossain International student partyssakin. Toivottavasti vaihto-opiskelijoille jäi siitä illasta muitakin muistoja kuin se, kuinka huonosti känniset deltalaiset puhuvat englantia. Todellinen miehuuskoe kuitenkin on Deltan sauna, jonka naiviini pilttiin aiheuttamia traumoja parannellaan vielä vuosienkin päästä. Suosittelen siis kokeilemaan!

Kokonaisuudessaan ensituntuma Turun yliopistoon ja Deltaan on ollut fantastinen. Luennoilla istuminen aamutuimaan ja varsinkin krapulassa ei ole mitään herkkua, mutta onneksi niiltä voi aina luistaa! Tätä seikkaa tuutorini Pekka on erityisesti painottanut opettaessaan pilttejänsä talon tavoille.

Syyskuu 2004 on nyt menneisyyttä. Pikkuhiljaa minä ja muut piltit alamme oppia yliopistoelämää ja kaikkia niitä tuhansia kirjoittamattomia sääntöjä, joita vuosien saatossa on syntynyt. Vieläkin on varmasti paljon opittavaa ja koettavaa, osa kantapäänkin kautta. Allekirjoittaneella se tarkoittaa ainakin TYSSin "soluperheasunto"-termin merkityksen selvittämistä. Se varmasti valkenee josain vaiheessa, mutta siitä kenties enemmän jossain tulevassa Potenssissa. Hyvät syksyn jatkot kaikille!

Pilttisuunni Oodeja I

*Suuri järjestömme tää
meitä aina viihdyttää
bileitäkin järjestää
yksin koskaan emme jää.*

*Menen Deltan toimistoon
lähes kuningas kai oon
kun täällä olla saan
tänne palaan ainiaan.*

*Pieni Deltan alku tää
maisteriksi yrittää
aina ylös yrittää
baarin lattialle jää.*

*Hei, hei, mikä sulla on, kun oot onneton?
Etkö kuulu Deltaan?*

*Hei, hei, mikä sulla on, kun oot aivoton?
Ootko humanisti?*

Ei, ei, en ehkä halua tietää.

*Oi Delta,
pyhä ainejärjestömme.
Liila valonne valaisee
meille tien totuuteen.*

*KAAOS. "Elohi, Asteriskin ein Volk Elohi mätänevät
ein Reich Iema Sabaktani kaalinpääät ein Führer"*

*Pyhyyttenne ja järkienne valo
loistaa lailla tuhannen ja yhden tähden.
Kuin tyyni Aurajoki
Te tuotte sieluamme
rauhan ja tasapainon.*

*Rakkautemme Teitä kohtaan
on ikuinen*

nnistus 2004

Deltaalle

*Oih, suuri ja mahtava Delta,
jok' hallitset Quantumilta,
tapahtukoon sun tahtosi myös
opiskelijabileissä niin kuin yliopistolla.
Anna meille tänä päivänä meidän
jokapäiväiset olusemme,
mutta älä saata meitä turmioon,
vaan vapauta meidät krapulasta,
sillä sinun on valta, voima ja kunnia
iankaikkisesti (25 euron hinnalla).
Kippis!*

*Oi Delta suuri mahtavin
sua palvon iltaisin.
Ei ainejärjestöä rakkaampaa
ei löydy ainakaan Turusta
kuin Delta pirun mahtava
kumarramme sinua.*

*Ei vittu viiti rupee
mitään freestylee heittäään
alkaa pannussa jo keittää
tää vitun suunnistus
ku meiltä paremmin luonnistus
ei löydy eka yhtä kirkkoo
täytyy korkata taas yks Smirnoff.*

*Oi Delta, on nimes kuin ruotsin "ottaa osaa"
te edustatte teletappikansaa.
Jo haalarien väri kertoo sen,
on suuntaus matemaattinen.
Kaikki me haluamme kertoa sen,
ette ole joukkoa humanistien!
Piltit teidän parhaat on,
ja potentiaali suunnaton.*

Delta on the road

Kauppakadun Approbatur

Junassa on kivaa. Juopottelemme hiljakseen ja juttelemme mukavia. Juna on täynnä ja mukaan mahtuu myös haalaripellejä. Toisin sanoen teekkareita Tampereelta. On torstai 7.10. ja matkaamme Jyväskylään. Tänään on Kauppakadun Approbatur.

Saavumme paraatipaikalle Jyväskylän rautatieasemalle reilu puoli tuntia ennen lähtöä. Sataa kaatamalla. Tiimiämme, johon kuuluvat Markus, Elina ja minä, tulee vastaan vanha J-kylän jermu Sami, joka on jo tiedustellut maaston. Saamme lipukset ja lappuset ja suuntaamme kohti Kauppakadua. Siellä seisoo Red Bullin telta, jonka sisällä sataa enemmän kuin ulkona.

17.15 ja monoa toisen eteen. Strategisen suunnittelun hoitanut Sami johdattaa tiimin aluksi Club Ray -nimiseen, suhteettoman korkeatasoiseen

paikkaan. Juoma on kuitenkin tänään halpaa ja otamme tuplatentin. Saamme talon puolesta hieman pelirahaa ja tienaammekin tenttirahat takaisin. Jaloa talolta. Mutta emme silti jää norkoilemaan, sillä seuraavat tenttijälaumat hönkivät pian niskaan. Painellemme Blazeen.

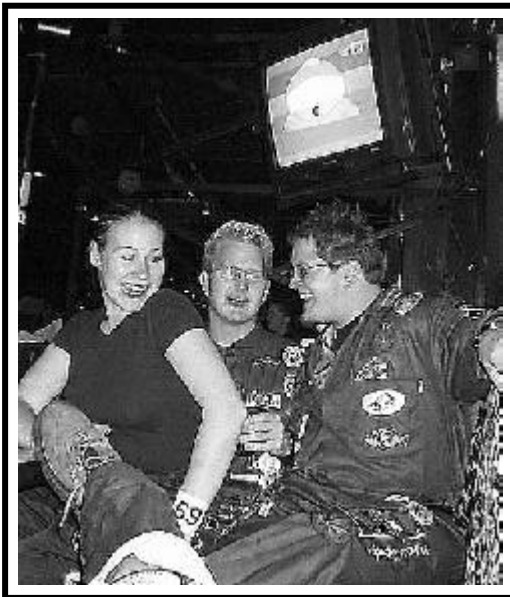
Tuplatentti plakkariin. Yritämme iskeä paria psykologia haalarimerkkien toivossa, mutta heillä ei ole vaihtaa. Darn. Kaiken kukkuraksi tytsit dumpaavat meidät, joten vaihdamme tenttisalia. Herra Kärnä (löytyy Markuksen haalareista) sai tytöistä tosin uusia kavereita. Se pervo. Seuraavaksi ehdymme Bar Explosiveen, jossa vedämme jälleen tuplatentin. Tässä vaiheessa eräs kemikaali alkaa saada tiukan kontrollin aivotoiminnasta. On se hyvä, että saamme tutkintotodistukset mukaan. Muisti ei riit-

täisi.

Epämääräisen ja historian hämärään painuneen tenttialikierroksen jälkeen todistuksessa on reilu kymmenkunta leimaa osoituksena tenttien läpäisystä ja taskussa samanmoinen määrä uusia merkkejä. Nähtävästi olemme kiertäneet useammankin tenttialin ja muutkin kuin Herra K ovat saaneet uusia kavereita. Onpa tullut tavattua ynnäläisiäkin näin ennakkoon. Ja ekskulla sitten osaa mennä hyviin pubeihin.

Kun tulen uudelleen tajuihini, niin olemme jo saapuneet viimeiselle tenttipaikalle Elohuviin. Ruuhkaa on ja tentaattorilta on vaikea saada palvelua. Lopulta viimeinenkin tuplatentti kuitenkin menee läpi, ja enää on jäljellä vaivalloinen kiipeäminen pitkiä portaita juryn eteen. Kun puolen tunnin jonotuksen jälkeen pääsemme heidän eteensä, niin jokainen saa ansionsa mukaan, ja kaikki ovat aidosti

tyytyväisiä.

Koskapa tutkinto on hyvässä kuosissa - ja tiimikin enemmän ja vähemmän -, päätämme marssia eräaseen syrjäisempään publiin, jossa on laaja valikoima Absinth-tuotteita. Markus ja Sami ottavat kilpaa ja sen jälkeen lähes lukua. Sitten onkin hyvä aika tutustua paikallisiin makkaraperunoihin. Markus painii niiden kanssa ja pääsee voitolle an-

karan itsekurin ja sitkeyden turvin. Toisen makkispekkiksen ilmaantuessa uhkaamaan tiimimme poistuu takavasemmalle takaisin Elohuviin. Huomaamme taas saman kuin Aatussa keväällä: Playa osaa soittaa.

Loppusaldona on hyvä mieli, kolme laudaturia ja kaksi approbaturia. Sekä lapsi ja neljä upseeria.

Synnyttikö sattuma elämän?

Haastattelin professori Matti Leisola, joka on tulossa Turun yliopistoon puhumaan elämän syntyyn liittyvistä kysymyksistä. Leisola toimii bioprosessitekniiikan professorina ja kemian tekniikan osaston johtajana Helsingin teknillisessä korkeakoulussa.

1. Voisitko kertoa jotain työurastanne?

Aloitin opiskeluni TKK:lla vuonna 1966 ja valmistuin silloiselta Kemian osastolta ja jatkoin opiskeluani ensin tekniikan lisensiaatiksi ja sitten tekniikan tohtoriksi. Tutkimusaiheeni liittyi teolliseen biotekniikkaan. Väitöskirjaa tehdessäni hoidin vuoden ajan biokemian professuuria vuonna 1978. Vuonna 1981 siirryin Sveitsiin ETH:n Biotekniikan instituuttiin, jossa toimin tutkimusryhmän johtajana seitsemän vuotta. Sieltä minut värvättiin silloiseen Suomen Sokeriin, jossa olin seitsemän vuotta tutkimusjohtajana vastaten yhtiön bioteknisestä tutkimuksesta. Sinä aikana muokkasimme esimerkiksi hiivan tekemään ksylitolia. Vuonna 1997 siirryin takaisin TKK:lle nykyisiin tehtäviini.

2. Miten on mahdollista, että biotekniikan professori ei usko tieteellisistä syistä evoluutio-teoriaan? Mikä on herättänyt teissä epäilyn tätä teoriaa kohtaan?

Tämä on hankala kysymys. Hyvin mielelläni vastaisin, että tietty tieteellinen havainto muutti ajatteluaani. En kuitenkaan usko, että tässä mielessä neutraalia ihmistä onkaan. Kaikki havainnot suodattuvat ihmisen ymmärrykseen tietyn ennako-oletusmuurin kautta. Itse olin henkeen ja vereen evoluution kannattaja, kunnes kohdallani tapahtui uskon muutos ja tulin henkilökohtaiseksi kristityksi. Tämä ei tarkoita, ettenkö sitä ennenkin ollut jonkun uskonkäsityksen ohjaama. Aikaisempaa ajatteluaani kutsun lähinnä humanistis-naturalistiseksi. Sitä ei kuitenkaan yleensä tiedosteta uskonnolliseksi näkemykseksi. Uudesta näkökulmasta aloin välittömästi nähdä ongelmia minulle opetuissa ja omaksumissani teorioissa. Hyvä esimerkki olivat Millerin kuuluisat elämänsyntykokeet, jotka alkoivat aikuttaa lähinnä huvittavilta.

3. Onko mahdollista, että pelkästään sattumanvaraiset prosessit olisivat synnyttäneet DNA:n kaltaisen informaation? Voiko sattuma synnyttää koodia ja informaatiota?

Sattumanvaraiset prosessit synnyttävät kohinaa kuten kokemuksesta tiedämme. Ei kenelläkään ole aavistustakaan miten DNA:n koodi on saanut alkunsa. Olen mukana uudessa tieteellisessä järjestössä nimeltä International Society for Complexity, Information, and Design (www.iscid.org), jossa näitä asioita lähestytään todella mielenkiintoisella tavalla.

4. Mikä on esimerkiksi informaatiotieteen tai todennäköisyyslaskennan kanta tähän asiaan? Tukevatko fyysikaalisen ja kemiallisen maailman lainalaisuudet sattumanvaraista DNA:n (informaation) syntyä?

Kemialliset reaktiot eivät synnytä DNA:n kaltaisia rakenteita ilman ohjausta. Funktionaalista informaatiota lienee valtavassa sekvenssiavaruudessa melko vähän. Evoluutioalgoritmit pyrkivät simuloimaan informaation syntyä, mutta niihin on usein salakuljettu mukaan informaatiota. Luin juuri ISCID-arkistosta artikkelin (Strachan: An Evaluation of "Ev"), jossa tätä asiaa käsiteltiin. Toinen mielenkiintoinen artikkeli julkaistiin juuri Protein Science -lehdessä

(Behe and Snoke, Simulating evolution by gene duplication of protein features that require multiple amino acid residues, 2004). Siinä pyrittiin simuloimaan geeniduplikaation kautta tapahtuvaa proteiinievoluutiota. Todennäköisyydet olivat perin pienet. Avainkysymys evoluution kannalta on: synnyttääkö evoluutioprosessi uutta informaatiota vai ei? Informaation muuntelu on kaikkien havaittavissa.

5. Miten sitten on mahdollista, että myös tiedemaailman edustajat kannattavat joukolla teoriaa, jota eivät tieteelliset näkökohdat puolla?

Kysymys on väärin aseteltu. On paljon havaintoja, jotka voidaan tulkita evoluutioparadigman mukaan. Käymäni lukuisat keskustelut vuosien varrella osoittavat, että monen on mahdotonta uskoa, etten ymmärrä miten vahva evoluution todistusaineisto on. Joku on väittänyt, etten ajattele tieteellisesti. Tällöin tarkoitetaan aina tieteen naturalistista tulkintaa, joka rajaa ajatuksen luoja/suunnittelijasta jo lähtökohdissaan pois ajattelun pelikentältä. Tässä mielessä naturalismi rajaa todellisuutta eikä ole maailmankatsomuksellisesti suinkaan neutraali.

6. 100 luonnontieteilijää eri puolilta maailmaa on allekirjoittanut julistuksen, jonka mukaan he eivät usko mutaatioiden olevan luonnon monimuotoisuuden taustalla. Miksi Suomessa tästä puhutaan niin vähän?

Ensiksikin suomalainen keskustelukulttuuri on melko kehittymätöntä. Toiseksi tällaiset aiheet rajataan hyvin helposti pois julkisesta keskustelusta. Itselläni on monta kokemusta suorasta sensuurista. Eräs lehtimies esimerkiksi halusi tehdä minusta koko sivun jutun lehteen, mutta päätoimittaja ei uskaltanut laskea valmista juttua julkisuuteen. Viime päivien loistava esimerkki sensuurista on Richard Sternbergin tapaus, josta voi lukea hänen verkkosivuiltaan tarkemmin (www.rsternberg.net).

7. Keitä evoluutiokriitikoita haluaisitte erityisesti mainita?

Niitä on olemassa hyvin paljon ja määrä kasvaa koko ajan. Mainitsen tässä muutaman ja kaikki hyvin eriyistä. Kukaan heistä ei edusta tyypillistä käsitystä evoluution kriitikosta. Ystäväni prof. Siegfried Scherer, Münchenin teknillisen korkeakoulun mikrobiologian professori, on eräs merkittävimmistä eurooppalaisista kriitikoista, joka on julkaissut usei-

ta tieteellisiä julkaisuja aiheesta. Biologian professori Michael Behen kirja Darwin's Black Box aiheutti todellisen myrskyn. Kirjaa on arvioitu yli 100 lehdessä ja sitä pidetään yhtenä merkittävimpänä kirjana viime vuosikymmeneltä. Lee Spetner on Israelissa asuva juutalainen biofyysikko, jonka kirja Not By Chance on hyvin kiinnostava. Tapasin Spetnerin viime kesänä Helsingissä ja meillä oli hyvin mielenkintoinen keskustelu. Viimeiseksi mainitsen edesmenneen Ranskan tiedeakatemian jäsenen Marcel Schützenbergin, joka jo 60-luvulla kritisoi darwinismia matemaattisin perusteluin. Ennen kuolemaansa antamassaan haastattelussa muutama vuosi sitten hän oli yhtä kriittinen.

8. Prof. Matti Leisola, mikä on tiedettä?

Jälleen vaikea kysymys, johon voisi vastata monin eri tavoin. Kuvaisin tiedettä yrityksenä ymmärtää maailmaa ja ihmistä. Itse ajattelen, että moderni tiede syntyi kristinuskon hallitsemassa Euroopassa ja että muualla se ei olisi voinut syntyäkään. Kristinuskon seurauksena luonto nähtiin järkevän Jumalan luomana; sitä voitiin ymmärtää ja sitä ei tarvinnut pelätä. Moderni tiede on luonteeltaan erilaista. Muutama vuosi sitten evoluutiobiologi Lewontin sanoi, että tiede on absoluuttisesti sitoutunut materialismiin ja Cell-lehden kirjoituksen mukaan tieteen suurin saavutus viimeisen tuhannen vuoden aikana on ollut ihmisen vapauttaminen yliluonnollisesta. Tieteestä on tullut ihmisen yritys ymmärtää ja hallita koko todellisuutta itsestään käsin. 1800-luvun fysiikan suuret nerot ajattelivat toisin. Michael Faraday oli pienen Vapaakirkon saarnaaja ja Maxwell sanoi virkaanastujaisesityksessään haluavansa tehdä tiedettä Jumalan kunniaksi. Itse edustan kokeellista tiedettä, joka perustuu toistuvien havaintojen tekoon ja niiden tulkitsemiseen. Havainnot ovat kaikille samoja, tulkinta voi vaihdella. Elämän historiaa koskevia havaintoja voimme tehdä vain epäsuorasti, ja tulkintoja vaikeuttaa suuri erilaisten olentusten määrä.

Professori Leisola saapuu 18.11. Turkuun luennoimaan opiskelijoille aiheesta "Älykkään suunnitelman idea. Näkyvätkö suunnittelijan sormenjäljet luonnossa?" Tilaisuus järjestetään Publicumin luentosalissa 3 Yhteiskuntatieteellisen tiedekunnan rakennuksessa. Luento alkaa klo 18.30. Professori Leisola on Turussa kristillisen opiskelijatoiminnan kutsumana.

Tilaisuus on ilmainen ja kaikille avoin.

J-P goes Hong Kong

J-P KESKINEN

Ensimmäinen kuukausi Hongkongissa on nyt takana, ja on aika raportoida Turkuun siitä, miltä täällä näyttää ja miltä haisee. Paljon jää tietysti kertomatta, mutta ehkä se ei haittaa.

Ihan ensiksi voisin selostaa yleisesti Hongkongista. Paikka oli alunperin pieni kalastajakylä. Oopiumsodan takia vuonna 1842 paikka kuitenkin siirtyi Britannian omistukseen, kunnes se sitten vuonna 1997 palautettiin Kiinalle. Kaupungin erikoisasema kuitenkin säilyi, ja täällä vallitseekin hyvin vapaa markkinatalous. Esimerkiksi useimmat tuotteet ovat täysin verottomia.

Hongkong jakautuu kolmeen osaan: Hongkongin saareen, Kowlooniin sekä New Territoriesiin. Pinta-alaa on yhteensä noin 1000 neliökilometriä. Tälle alueelle on mahduttettu luonnonpuistojen ja autoittien pikkusaarien lisäksi noin 6,5 miljoonaa ihmistä. Hongkong sijaitsee suureksi riemukseni mukavan etelässä, ja syyskuu onkin sujunut mukavan lämpimissä merkeissä. Normaali päivälämpötila on siinä 26 asteen tienoilla, ja rannoille on levitetty haiverkot, joten uimassakin on tullut käytyä. Vaikka olenkin jo tottunut näihin lämpötiloihin, on silti välillä mukava kytkeä ilmastointi päälle ja nauttia hieman viileämmästä ilmasta.

Hongkongin saari on se paikka, jossa suurin osa isoista pilvenpiirtäjistä sijaitsee ja jossa kaikilla isoilla pankeilla on pääkonttorinsa. Kowloon on taasen vähän kiinalaisempi paikka. Talot ovat enää 20–30-kerroksisia, ja länsimaisia bisnesmiehiäkään ei enää näy joka kadunkulmassa. New Territories on

puolestaan omituinen sekoitus maaseutua ja kaupunkia. Välillä näköpiirissä on vain metsää ja vuoria, välillä taas ympärillä on niitä 20–30-kerroksisia taloja.

Asuntolani on 21-kerroksinen rakennus Kowloon Tongissa, Kowloonissa. Asuntola on aivan yliopiston vieressä, vähän samaan tyyliin kuin YO-talot Turussa. Lähiympäristömme muut asukkaat eivät selvästikään elä pelkällä opintotuella, sillä yleisin automalli on kalliin näköinen iso mersu. Myös Porschet, Ferrarit ja Rolls Roycet ovat yleisiä näillä kulmilla. Jackie Chanin toimisto on tässä ihan kulman takana, ja ovatpa jotkut bonganneet hänen poikansakin eräältä koripallokentältä.

Huoneeni on pieni ja jaan sen kiinalaisen fyysikon kanssa. Sinänsä tämä haittaa paljon vähemmän kuin olin kuvitellut, sillä vietän suurimman osan valveillaoloajastani jossain muualla kuin huoneessani. Suurin murheen aihe huoneeseen liittyen

on kova patja. Ehkä parhaiten sen kovuutta voisi verrata siihen penkin tapaiseen juttuun, joka on demotulostaulun alla aivan siinä Deltan toimiston kupeessa. Kokeilkaapas nukkua yöne siinä! Yllättävää kyllä, siihenkin tottuu.

Kun olen näistä asiasta joskus kämppikseleni valittanut, hän tyytyy yleensä toteamaan jotain tyyliin "Meillä Kiinassa ei ole asiat näin hyvin. Tällaisessa huoneessa asuu yleensä 4–6 henkeä ja vessojakin on paljon vähemmän." Asiat voisivat siis olla huonomminkin.

Opiskellakin olen täällä yrittänyt. Fysiikan kurssit ovat aikalailla samanlaisia kuin Suomessa. Suurin ero on ehkä siinä, että demot palautetaan joka kerta kirjallisina ja ne arvostellaan. Demoja ei myöskään tarvitse esittää missään. Yleinen käytäntö on se, että kaikki kopioivat ne joltain toiselta, yleensä aikaisempaan vuoteen kurssin suorittaneelta. Toinen iso ero Suomeen on se, että joillain kursseilla järjestetään pieniä välikokeen tyyppisiä juttuja. Luennoitsija käytännössä tuo yhden demotehtävän luennoille ja sanoo, että laskekaa. Luennoilla on periaatteessa läsnäolopakko, mutta ainakaan fysiikassa luennoitsijat eivät tätä valvo. Tämä mahdollistaa matkailun ja pitkät baari-illat.

Vaikka yliopiston nimi onkin Hong Kong Baptist University, ei fysiikkaa kuitenkaan raamatusta opiskella. Baptismi näkyy lähinnä siinä, että kaikki vaihtarit kutsuttiin sunnuntaijumalanpalvelukseen. Onneksi suurin osa porukasta on ihan normaalia, varsinkin eurooppalaiset vaihtarit ovat ihan samanlaista sakkia kuin opiskelijat Turun yliopistossa.

Yritän myös opiskella mandariinia, siis sitä kiinaa mitä Kiinassa pääasiassa puhutaan. Ongelma on kuitenkin siinä että Hongkongissa puhutaan kantonian. Mandariinia minulle opettaa maailman (tai ainakin Kiinan) huonoin kielenopettaja, ja kantonian opin paikallisilta fyysikoilta. Mandariiniksi osaan sanoa "en ymmärrä" ja kantoniksi osaan tilata ruokalista grillattua possua riisin kanssa.

Hieno asia tässä kaupungissa on ravintoloiden monimuotoisuus ja hintataso. Kiinalaisen ruuan lisäksi täältä löytyy kaikkea pizzoista nepalilaiseen ruokaan ja hampurilaisista Vietnamin erikoisuuksiin. Tähän mennessä olen maistanut mm. sammakoita (maistuu kanalta), ankeriasta (ei maistu kalalta ollenkaan) ja grillattuja sian suolia. Tavallisessa ravintolassa syö ja juo hyvin noin viidellä tai kuudella eurolla.

Ja lopuksi lainaus kämppikseltäni:
"Hong Kong very very small. In China cities have more people."

KOLMAS AALTO

(Tredje vågen, Ruotsi 2003)

Ohjaus: Anders Nilsson

Pääosissa: Jacob Eklund, Irina Björklund, Nicholas Farrel, Ben Pullen, Marie Richardson, Lennart Hjulström

Dead line painaa toimittajan päälle kuin yleinen syyttäjä, ja teatterien uusi tarjonta ei vakuuta juuri nyt. Siksi arvosteltava elokuva on tällä kertaa videovuokraamon ensi-iltahyllystä. Kolmas aalto päätää ruotsalaisen poliisin Johan Falkin ympärille luodun trilogian. Edeltäneet osat olivat Noll tolerans – Surmanjahti ja Livvakterna – Henkivartijat. Jokainen trilogian osa on kuitenkin itsenäinen teos, ja niitä voi hyvinkin katsoa, vaikkei muita osia ole nähnytkään.

Kun Henkivartijoissa paistoi vielä hetkitäin läpi pienen elokuvamaan harrastelijamaisuus ja vähäinen rahoitus, Kolmas aalto on jo täysin kilpailukykyinen verrattuna Hollywood-tuotoksiin. Tuotanto ja tekninen toteutus ovat moitteettomia, ja käsikirjoitus päihittää useimmat Atlantin takaiset kilpailijat. Laajemman levityksen takaamiseksi vaa-dittaisiin enää pääosaan suuremman luokan tähti, jolloin markkinointikin saisi lisää pontta.

Suomessa Kolmas aalto saikin jonkinasteista lisäpotkua markkinoitiin, kun naispäähenkilön rooliin valittiin Irina Björklund. Ennakkokohu Irinan valinnasta isoon ruotsalaistuotantoon kuitenkin laantui, ja elokuvaa ei sen valmistuttua kovinkaan kummoisesti Suomessa mainostettu. Irinan roolisuoritus elokuvassa on varsin keskinkertainen, parempaakin häneltä on nähty. Toisaalta elokuvan naisroolit ovat kuitenkin hieman sivussa huomion keskipisteestä ja jäävät kokonaisuutenakin aika vai-suiksi.

Kolmas aalto jatkaa edeltäjiensä tavoin toiminnallisella linjalla kertoessaan järjestäytyneen rikollisuuden uhasta normaalille yhteiskunnalle. Hen-

kivartijoiden tavoin tarinaa alustetaan rauhassa, ja kun toiminta alkaa, se pysyy varsin realistisissa rajoissa ilman ylilyöntejä. Juonen kuljetus ja toiminnallisemmat kohdat on rytmitetty sopivasti, ja elokuva kantaa hyvin koko liki kaksituntisen keston. Jännityselementitkin toimivat hyvin. Kokonaisuus on hyvän trilogian kunniaakkaasti päättävä teos, joka osoittaa, että naapurimaassa osataan tehdä hyviä elokuvia.

Kolmannessa aallossa on havaittavissa myös aiempaa selvempi kannanotto ja varoitus nykymaailman menosta. Mikäli järjestäytyntä rikollisuutta vastaan ei taistella, se kasvaa yhä vahvemmaksi ja uhkaa yhä suurempia yhteiskunnan rakenteita. Aseita ja ihmisiä salakuljetetaan ammattimaisesti. Yrityksiä ja pankkeja ostetaan saadun pimeän rahan pesuun. Pesty raha sijoitetaan suuryrityksiin, joiden kautta hallitaan tarvittavia tahoja. Rakkaat lukijat: vaihtakaa pääaine oikeustieteeseen niin tiedätte miten. Mahdolliset hankaluudet, tuomarit ja poliitikot, hoidetaan verisesti. Tai sitten se on vain elokuvan lietsoma pelko vainoharhaisen ihmisen mielessä.

Elokuvan pitkän loppuhuipennuksen oheistapahtumista tulee mieleen vielä viimeinen opetus: kadulla mellakoiminen, kivien heittäminen näyteikkunoihin ja poliisien päälle tai autojen polttaminen ei ole oikea tapa protestoida ja saada asioita muuttumaan. Siinä voi saada vaikka osumia kumiluodeista.

Kyykkää ja muita huvituksia

d.O.O.m.-ilta...

...ja seuraava aamu

PiltGames eli kyykkää Educariumin kentällä

On syksyisen kisan aika,
eli luvassa on uuden ja uljaan

HAALARIMERKIN SUUNNITTELU

Haalarimerkiltä vaaditaan seuraavaa:

1. Merkin tulee kuvata Deltan toimintaa tai Deltaa.
2. Merkki saa olla värikäs.
3. Merkin muodon saa valita vapaasti, kunhan se ei ole monimutkainen n-kulmio, jotta sen ompeleminen sujuu helposti. Merkin muodoksi sopii esim. ellipsoidi, kolmio tai neliö.
4. Merkki tulisi mielellään tehdä tietokoneella ja vektorimuodossa, jotta skaalaus onnistuu. Merkin koolla ei ole niin paljon väliä.

Kisaan osallistuva tuotos tulee jättää toimistolle päivystysaikaan suljetussa, nimimerkillä varustetussa kirjekuoressa. Kuoren sisältä on löydettävä tuloste tuotoksesta/tuotoksista sekä erillinen suljettu kirjekuori, jossa on tekijän nimi ja sähköpostiosoite.

Palkintoina on mm. Deltan lahjakortti sekä tietysti kisan voittaneita haalarimerkkejä.

Kilpailun osallistujat luovuttavat kaikki oikeudet tuotoksestaan Deltalle. Delta pidättää oikeuden käyttää tuotoksia sille sopivalla tavalla.

SYKSYN TAPAHTUMIA

4.11. Deltan bileet
Prima

Joulujuhla
10.12.

LoskaROCK 2004
Kären
22.10.

1.12. Ewert Cup 3 (pöytälatkä)
Deltan toimisto
Potenssibileet
Marilyn

25.11. Teatterireissu
Stand up, Jesus!
Turun kaupunginteatteri

Jyväskylän ekskursio
18.-21.11.

Ristikko

PAULIINA NIEMI

Ratkaisu 1/04:

						A	L	K	O	M	E	T	R	I		J				
						L		A	P	U	S		A	R	T	U	R			
						A	B	S	I	N	T	T	I	A		M				
							A	T	S	A			P	E	K	A	T			
						H	A	I	K	K	O		P		A	L	E			
	C	O	I	T	U	S		E	N	T	E	E	T		A	S	R	A	N	
	O	L	M	I	L	U	O	L	A		L		I	L	T	A	P	U	U	
	U	U	P	U	A			S		P	U	T	T	A	A	V	A	T		
A	L	T	A				T	R	I	N	I	T	Y		E	N	O	L	A	T
	O		K	E	V	A	I	N	E	N			V	E	L	T	T	O		
	M	E	T	R	I	I	K	K	A		T	E	I	L	A	A	M	O	T	
	B	L	I	N	I		S	I	T	S	I	T		A	T	T	E	L	A	
		S	P	E	K	S	I			L		T					H	A	N	
	S	A		K	A	T	K	A	R	A	P	U		K	O	U	S	A		
	A	T	R	I	U	M		A	L	A	S	E	L	K	A		L			
	T		A	S	U	S		S	U	I	T	S	I	N	N	A	L	L	A	
	U	H	M	A		O	N	T	E	L	O	T		A	N	T	A	A		
	L	I	E		K	N	E	E		I		A	I	L	I			V	E	
	A	K	T	I	A		U	L	O	S	T	U	S	L	Ä	Ä	K	E		
	P	I	R	I	P	I	R	I			E	T	S	I	A		R	N	A	
	I		I	T	U		O	J	A	R	O	T	A	T	L	A	I	T	A	
I	N	A		T			N	A	T	U	R	A			I	L	M	A	T	
	T	R	A	A	K	K	I		O	H	I	J	A	T	O	T		J	A	
	A	M	A	L	I	A		E	M	O	A	A	S	I		E	D	A	M	
		O	T	A	N	I	E	M	I			T	S	A	A	R	I		I	
		T	U	T	O		I	Ä	T	O	N		A			A	R	O	T	

42 ^x	PUTKI MERKKI		NOUSUKÄSIY RAVI PELI 1km		1) KUNTA								TALOSSA ELÄJÄ
	KYSELY						POLITTIKKO SUKUA		1A				
	↔											KÄYTTÖ JÄRJELMÄ	
- FUNKTIO FW	↓	TILAS-TOISSA ALHUTON										ANSIO KOVA	
												LOPUN PÄSKÖ	
SEPTIE JOULE TILILÄ				GALI-LEO		ENNUS-TAJA YKSI						AASIAN MAAT	
			JUMA-LA'KZ				TIE-TO-TEK-NIIK-KA		BILE MESTA TAUTI				ÄÄNTELYT
 MEMENTO												-BAR KALPUNKI	
HERKUN VIINA						KARHU RÖSS							
ROOMALAISEN VAATE TILILTA			MUOLIO ASENA RUMPU									MAA-DÄMMER	
			OTA-NIEMI WITMAWI										
PAHA PÄIKKA RAA MATUSSA							PULSU		NAISET HUKALLUT-TAMIA EN				
	↔											KALA VEDESSÄ	RANSKAN KOKKI
				ASENO				KERRY & BUSH "TOLKKI"					
JOET		ILMARI										ARGON "KAUPUNKI"	
		ILLUSIO											
												PUSKA	
	↔												
													ELEK TRODI

IONI - JONI PART VI : I'LL BE BACK, RELATIVELY SPEAKING.

<p>YSTÄVÄME JONI ON PALANNUT SAKSANLÖMÄLÄMÄN JA... HETKIMEN! MISSÄ JONI OIKEIN ON?</p>	<p>SIELÄHÄN SE VEIJARI ON. HEIPPA JONI!</p>	<p>HEI KAKKI!</p>	<p>JONI HALUAA UERTA MEILLE JUMÄTÄ MATKASTAAN. OLIPA JÄMMITTÄVÄ MATKA KUKA SAKSA ON JOUISEN VARAUTUNEEN HUKKAISEN UNELMAKOHOTIO. OI SITÄ KAIKKEA KUANTITTU MEISUUTTA... AU... JA TOIM SIE-TÄ UUDEN KISTÄVÄN MUKAANI!</p>	<p>TÄMÄ EI VARMASTI VUUTTÄ NYT KEVÄÄN, ETÄ SUPLIKKI SEURA-PIIRI HAIMME LOHTÄÄ KSTÄVIÄ... JOPA SAKSASTA! (S. RÄTY NUOM.)</p>
<p>TUULE SANOIKAN TULE MUKAVALLE MEI MUKAVALLE ELBERT! ELBERT ON OLUUT VÄHÄN TIRPUSSEN TÄLKEEN</p>	<p>MEIN GOTT!... GRITIKR...H...B... ..EM...ZANOLA!... USIN, AMORL!...</p>	<p>HEI KAKKI!</p>	<p>HIIVÄEN AIKA! ONKO ELBERT IHAN KUNNOSSA!</p>	<p>TIME WARP, AT SPEAK! KOSKAIN SAKSESSA!</p>
<p>HEI KAKKI! GOTSÄ DRÜ! HABE DU KASIME SIDERBEINE BEST DRÜ! AH... ICH HABE NIHT MEIN GOTT! DER GRIMPFÖRRLER! MEIN HERR. EIM! HABE DU KASIME SIDERBEINE ARACH!... E... ... RÄLL...</p>	<p>KUULE, JOS SULLA ON SELLAINEN OLO ETÄ HALUAT PUNUA NIIN...</p>	<p>AI... WONDUN MANN NIHT SPRÄCHEN MANN JA RÜBER NUCH MANN SCHWEIGEM...</p>	<p>SUIHELLINEN KYYMYS. KONDATES-SAMME PAKKALISEN KIHOTTIMEN SUURIT! KULMILLA (PEITTOAVAT MUUPEN SUOMALAISET MENNEN TULLEN) NÄN OLI TODELLA HUONOSSA JAMASSA. RAUKKA VAAAN HORLISI JOSTAIN ELÄMÄNSÄ SUURIMMASTA VIRHESTÄ...</p>	<p>ET SINÄKÄÄN JONI OLE HASSUMPI.</p>
<p>ELBERT RAUHOITUI JA LOYTÄÄ JONISTA IHÄN KUUNTELIJAN ICH LIEBE LISA LAMBA... MEINE FEL... MEINE HABE DET... NEIN... ICH HABE FORBUT IT...</p>	<p>JONI JA ELBERT TUNTEVAT SIVÄÄ YHTEYTTÄ TOISIINSA JÄTKÖLLE.</p>	<p>... JA TÄKÄISIN NYKÄVETKEEN JA KOTIIN</p>	<p>ACROBATIE! JA! JA! JA! ... JA TÄKÄISIN NYKÄVETKEEN JA KOTIIN</p>	<p>SELLAINEN OLI MIUNU JÄNNITTÄVÄ SAKSAN LOHANT. NYT ON AIKA SUOKAAT A KOHTI UUSIA SEIKKAILUJA HEI TAAS!</p>
<p>ICH LIEBE LISA LAMBA... MEINE FEL... MEINE HABE DET... NEIN... ICH HABE FORBUT IT...</p>	<p>... JA TÄKÄISIN NYKÄVETKEEN JA KOTIIN</p>	<p>... JA TÄKÄISIN NYKÄVETKEEN JA KOTIIN</p>	<p>... JA TÄKÄISIN NYKÄVETKEEN JA KOTIIN</p>	<p>ICH BIN ELBERT EIMSCHWEIN! JA! THE END ... IS MEIN...</p>

